

Digitaliseret af | Digitised by

Forfatter(e) | Author(s):

Titel | Title:

Goldoni, Carlo.

L'amore artigiano : Operetta comica da rappresentarsi sul regio teatro danese il carnovale dell'anno 1762 = <<De>> forelskete Haandverksfolk : Et lystigt musicalsk Skue-Spil, til at opføres paa den kongelige danske Skueplads efter Nye-Aar 1762.

De forelskete Haandverksfolk.

Alternativ titel | Alternative title:

Udgivet år og sted | Publication time and place: Kiøbenhavn : Lars Nielsen Svare, 1762

Fysiske størrelse | Physical extent:

115 s.

DK

Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse. Husk altid at kreditere ophavsmanden.

UK

The work is free of copyright. You can copy, change, distribute or present the work, even for commercial purposes, without asking for permission. Always remember to credit the author.

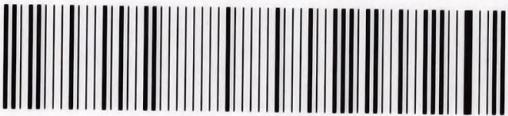

Carlo Goldoni
De forelsste
Haandverfsjott

1762

56, - 362, - 8°

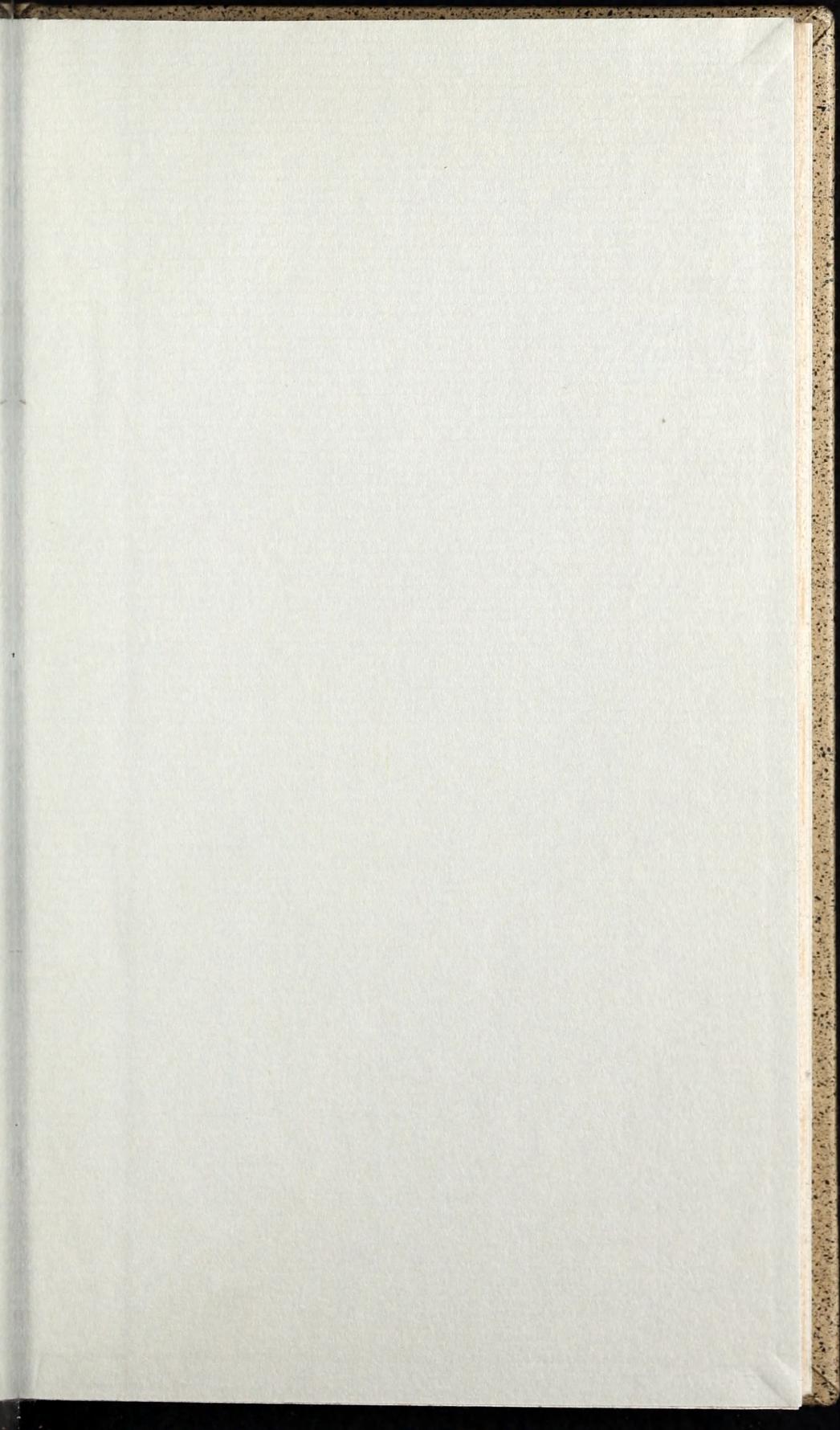
DET KONGELIGE BIBLIOTEK
DA 1.-2.S 56 8°

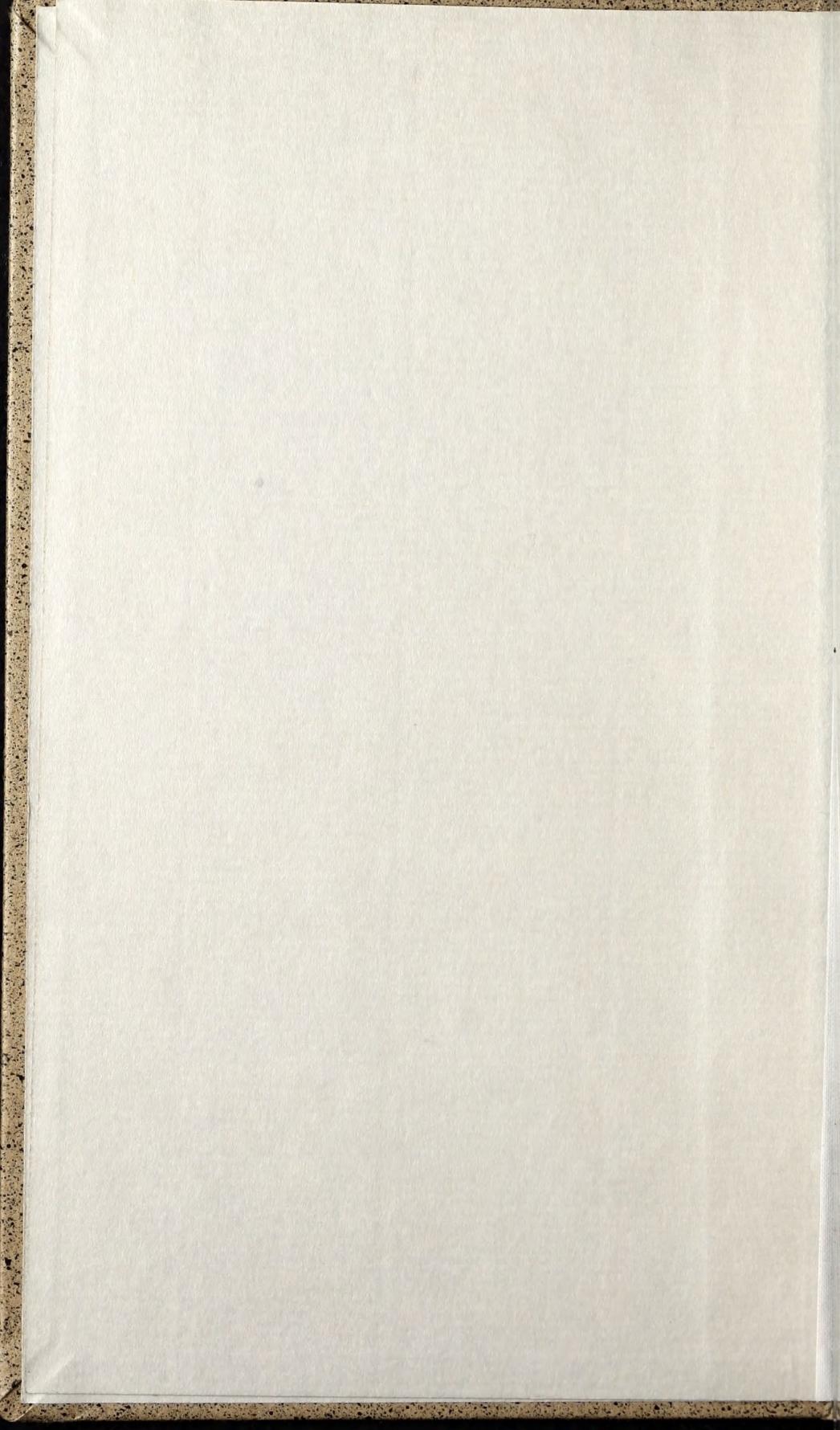

1 1 56 0 8 02273 6

+REX

L'AMORE ARTIGIANO.

Operetta Comica,

Da rappresentarsi
sul

Regio Teatro Danese,
Il Carnoyale dell' Anno 1762.

De
forelseste
Haandverksfolk.
Et lystigt
Musicalst Skue = Spil,
til at opfores
paa
den Kongelige Danske Skueplads,
efter Nye-Åar 1762.

København.
Trykt hos Lars Nielsen Svare.

6492

Personaggi:

Bernardo vecchio calzolaro.

Il Sigr. *Pellegrino Gaggiotti*, in attual Servizio di S. M. il Rè di Danimarca, Norvegia &c.

Rosina Figlia di Bernardo che fa la Sartora.

La Sigra *Vittoria Galeotti*.

Giannino legnajuolo.

Il Sigr. *Antonio Boscoli*.

Tita. Fabro.

Il Sigr. *Giuseppe Secchioni*.

Angiolina. Vedova d'uno Stagnaro.

Il Sigr. *Giovanni Mafied*.

Una Serva d'Angiolina.

Tre Scolare di Rosina.

Varj Garzoni dei tre Mastri Artigiani.

Un Cameriere d'una Signora:

Varj Camerieri d'una Osteria.

} non
par-
lano.

La Musica del Sigr. *Gaetano Latilla*, Mastro del pio Ospitale della pietà di Venezia.

Atto

Personer:

Bernhard. En gammel Skoemager.

Msr. Peregrin Gaggiotti, Cabinet-San-
ger hos Hans Majestæt Kongen af Dan-
nemark og Norge &c.

Rosine, en Dotter af Bernhard som agerer Skra-
derske.

Madselle Victoria Galeotti.

Jens, en Snedker.

Msr. Anton Boscoli.

Baptist. En Smed.

Msr. Joseph Secchioni.

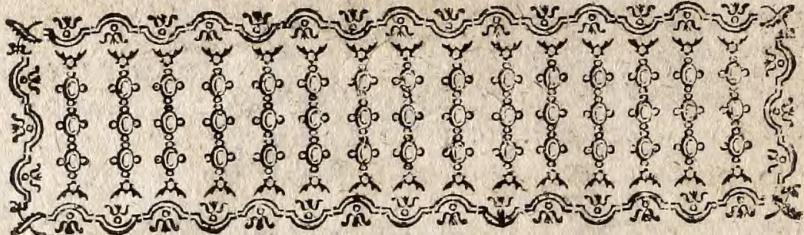
Engelke, en Kandestober-Enke.

Msr. Jens Musted.

En Tieneste-Pige hos Engelke
Trende She-Piger hos Rosine]
Drenge hos de tre Haandverks Mestere. } taler
En Kammer-Tiener hos en Madame. } ikke.
Kammer-Tiener i et Vertshuus.]

Musikken er af Sr. Gaetano Latilla, Capelmester ved Op-
fstrings-Hospitalet, della pietà saldet, i Venedig.

Atto Primo.

Scena Prima.

Piazzetta con varie case e Botteghe ancora chiuse:

Vedesi appena l'alba ed a poco a poco si vede rischiarando.

Rosina apre la finestra , e si fa vedere : Poi Angiolina fa lo stesso nell' abitazione sua ; dirimpetto a quella della Rosina ; Poi Giannino viene di Strada , suonando il Chitarrino e cantando.

Rosina. *(apre la finestra , e si fa vedere.)*

Bella cosa gli è il vedere
Spuntar l'alba in sul mattino ;
Ma se passa il mio Giannino ,
Fugge l'alba e spunta il sol.

Angiolina.

(apre la finestra , e si fa vedere.)

Sorge l'alba , e stò a vedere
Far il sole il suo cammino ;
Ma dagli occhi di Giannino
Vinta è l'alba , e vinto è il sol.

Første Act.

Første Scene.

En lidet Plads med adskillige Huse og Boder,
som endnu ere tillukte.

Det lækker mod Dagen, og bliver lidt efter
lidt lysere.

Rosine åbner vinduet, og lader sig see: Derefter
gjor Engelke det samme i hendes Voepæl, lige
over for Rosine; Siden kommer Jens fra Ga-
den, spillende paa sit Kithar og syngende.

Rosine. (Åbner vinduet og seer ud.) **D**et er en deylig Ting at see Mor-
genroden om Morgenens; Men
dersom min Jenseiman kom-
mer, da flyer Morgenroden, og
Solen pipper frem.

Engelke. (Åbner vinduet, og seer ud.) **M**orgenroden opkommer, og jeg seer
Solen giore sin Gang; Men baade
Morgenroden og Solen overvindes
af lille Jenses Øye.

A 2. Pria ch'io vada al mio lavoro,
Deh vedessi il mio tesoro,
Deh venisse il mio bel sol.

(Giannino col Chitarrino si ferma a mezza la
Piazzetta, e suona e canta, addrizzando
gli occhi ed il canto dalla Parte di Ro-
fina.)

Gian. Non posso riposar, non trovo loco,
Cerco qualche ristoro alla frescura.
Ma dove i' vado, porto meco il foco,
Ed è il Mantice mio fra quelle mura.

Ang.) a 2. (Giannino amabile,
Ros.) a 2. (Sei pur piacevole!
Più caro Giovane
Di te non c'è.

Gian. Oh s'io potessi rinfrescarmi un poco,
Non morirei dall' amorosa arsura.
Amore, il tuo Giannin si raccomanda,
Fagli vedere il sol da questa banda.

Ros.) a 2. (Giannino amabile,
Ang.) a 2. (Sei pur godibile!
Più caro Giovane
Di te non c'è.

Gian. Zitto. Parmi vedere
Fra il chiarore dell' alba e delle stelle
La mia bella Rosina alla finestra.

Ros.

Begge. Førend jeg gaaer til mit Arbejde,
at kunde jeg faae min Stat at see,
at vilde min deylige Soel komme.

Gene med sin Kithar bliver staacende midt paa
Pladsen, og spiller og synger, vendende
Hjulene og Gangen til den Side hvor Rosine
sine beer.)

Jens. Jeg har ingen Matte-Roe, jeg veed ikke det
Sted jeg vil være, jeg søger en slags Forfrisk-
ning i Svalen. Men hvor jeg gaaer, bærer jeg
Ilden med mig, og min Blæse-Bælg erinden
for disse Muure.

Eng.)^a 2. (Elskværdige Jensemman, du er
Ros.)^a 2. (dog behagelig! Der er ingen
kierere Mandsperson til end
du.

Jens. At derjom jeg kunde forfriske mig lidet da skulle
jeg ikke doe af denne Kierligheds Brynde. Kier-
lighed, din Jens recommenderer sig, lad ham
see Solen fra denne Side.

Ros.)^a 2. (Elskværdige Jensemman, du er
Eng.)^a 2. (dog nydelse! Der er ingen
kierere Mandsperson til u-
den du.

Jens. Tys. Mig synes ved Morgenredens og
Stiernernes Klarhed, at see min deylige Ro-
sine ved vinduet.

- Ros.* Eh ehm - - - - - *(si fà sentire.)*
- Gian.* Eh ehm - - - - - *(le corrisponde, e si avvicina pian piano.)*
- Ang.* Briccone! Sen và dalla Rosina, Più non cura di me. Eh ehm - - - - - *(si fà sentire.)*
- Gian.* (Per Bacco! L'Angiolina mi vede, anch'ella è alzata, Fingerò non vederla e non sentirla.)
- Ros.* (Con Giannino colei non vuol finirla.)
- Gian.* Rosina. *(sotto la finestra piano.)*
- Ros.* Vita mia - - - - - *(sotto voce.)*
- Gian.* Tuo Padre è alzato?
- Ros.* Credo che dorme ancora.
- Ang.* Oh che rabbia! Eh ehm *(tossisce forte.)*
- Ros.* Senti? - - - - - *(a Giannino piano.)*
- Gian.* La sento, Ma di lei non m'importa: Vieni un pò sulla porta.
- Ros.* Sì, m'aspetta. (Voglio fare arrabbiar quella fraschetta.) *(entra.)*

Scena

- Ros. He hem = = = (Lader sig høre.)
- Jens. He hem = = = (Svarer hende, og nærmir sig ganske sagte.)
- Eng. Den Skielin! Han gaaer til Rosine. Han agter ikke mere om mig. He hem = = = (Lader sig høre.)
- Jens. (Hillemænd! Engelke seer mig, hun er også opstaet. Jeg vil lade som jeg ikke seer eller hører hende.)
- Ros. (Det faaer heller aldrig Ende med hende og lille Jens.)
- Jens. Rosine. (Sagte under vinduet.)
- Ros. Mit Liv. (Sagte.)
- Jens. Er din Fader opstaet?
- Ros. Jeg troer at han sover endnu.
- Eng. Af hvilken Forbitrelse! He hem = = = (hosier stærk.)
- Ros. Hører du? (Sagte til Jens.)
- Jens. Jeg hører hende, men jeg brynder mig ikke om hende; Kom lidt ned i Døren.
- Ros. Ja, bie lidt. (Jeg vil giøre den Lasse forbi ret.) (Gaaer ind.)

Scena II.

Angiolina alla finestra, Giannino in strada.

Gian. Pria d'andare a Bottega,

Quando posso vedere il mio tesoro,

Applico con più gusto al mio lavoro.

Ang. Ehi, Giannin.

Gian. Chi mi chiama?

(*ingendo non vederla.*)

Ang. Non mi vedi?

Gian. Sono ancora affonnato:

Non ci aveva abbadato.

Ang. (Ah sì, sì Briccone!

Hai perduta la vista in quel balcone.

Lo sò; per la Rosina m'ai lasciato,

Mà ti farò pentir, te lo prometto:

E farai mio marito a tuo dispetto.

(*si ritira.*)

Scena III.

Giannino solo.

Delle minaccie sue non hò paura:

Amo la mia Rosina, e a tutta forza

Io la voglio sposare.

Ma che fà che non viene?

Non vorrei, che suo Padre fosse alzato.

Temo, che il vicinato

Mor.

Anden Scene.

Engelke ved Vinduet, Jens paa Gaden.

Jens. Naar jeg kand faae min Skat at see, forend jeg gaaer i mit Werksted, arbeyder jeg med større Lyst.

Eng. Hey, lille Jens.

Jens. Hvem kalder paa mig?

(ladende som han ikke seer hende.)

Eng. Seer du mig ikke?

Jens. Jeg gaaer endnu med Sovnen i Dyrnene: Jeg agtede det ikke.

Eng. (Af ja, ja din Skal! Du har tabt dit Syn i hønt Vindue. Jeg veed det; Du har fors ladt mig for Rosine, men jeg skal komme dig til at fortryde det, jeg lover dig det: Og du skal, til Trods, blive min Mand, enten du vil eller ej.

(gaaer til Side.)

Tredie Scene.

Jens allene.

Jeg frygter ikke for hendes Trudster: Jeg elffer min Rosine, og med al Magt vil jeg øgte hende. Men hvad bestiller hun, at hun ikke kommer? Jeg vilde ikke, at hendes Fader var opstaet. Jeg frygter, at Maboelaugt munder derom

ved

Mormori nel vedermi in questo loco,
Mostrarò di passar, canterò un poco.

Amor, tu mi fai far la mattinata,
Scordomi la bottega ed il lavoro;
Ma tu mi pagherai la mia giornata,
Se ritorno a vedere il mio tesoro.

Zitto mi pare - - -

Parmi sentire - - -

Veggo ad aprire.

Zitto che viene

Quella che tiene

Schiavo il mio cor,

Scena IV.

Bernardo apre un pochino l'uscio della sua abitazione, e si fa vedere al Popolo, e non a Giannino.

Bern. (Chi è, che a quest'ora
Viene a cantare?
Zitto, se posso,
Vò rilevare,
Se alla Rosina
Fanno amor.)

Gian. Anima bella
(all' uscio.)

Gian.

ved at see mig paa dette Sted. Jeg vil lade
som jeg gaaer her forbi, jeg vil synge lidt.

Kierlighed du kommer mig paa denne Mor-
gen-Sang, jeg forglammer mit Be-
sted, og mit Afbende: Men du vil
betale mig min Daglen, dersom jeg
igien faaer min Skat at see.

Tys mig synes . . . Mig synes
at here . . . Jeg seer Døren
aabnes. Tys der kommer
den som holder mit Hierte
scengslet.

Fjerde Scene.

Bernhard aabner Døren paa Klem til sit
Huus, og lader sig see af Tilskuerne,
men ikke af Jens.

Bern. (Hvem er dette, sem paa denne
Tid kommer her at synge? Tys,
jeg vil opdage, i fald jeg kand, om
de gior Amour til Rosine.)

Jens. Deylige Eiel.
(Ved Doren.)

Bern.

Bern. Luci leggiadre.

(con voce sottile.)

Gian. Dorme tuo Padre?

Bern. Dorine il Vecchione.

(come sopra.)

Gian. Vieni mia cara,

Vieni di fuor.

Bern. Ah disgraziato!

(esce e si scuopre.)

Gian. (Ah son gabbato!)

Bern. Cosa pretendi?

Gian. Niente, Signor.

Bern. Sei un Briccone.

Gian. Siete in error.

Vado a Bottega:

Mi vò spassando;

Vado cantando

Per buon' umor.

Amore, amaro, e la fortuna ingrata

Accordati si sono in fra di loro.

Amor mi fa sperare, e poi m'inganna;

Pare amica fortuna, ed è tiranna.

(parte.)

Scena V.

Bernardo, e poi Tita.

Bern. Cantra, canta, birbone, a un legnajuolo

Non dò la mia figliuola.

Tita.

Bern. Nudige Dynne.

(med en fin Stemme.)

Jens. Sover din Fader?

Bern. Den Gamle sover.

(som tilforn.)

Jens. Kom Allerklærest, kom uden for.

Bern. Af Du Uforstannede!

(kommer ud og giver sig tillende.)

Jens. (Af jeg er bedraget!)

Bern. Hvad vil du have?

Jens. Indtet, min Herre!

Bern. Du er en Skielm.

Jens. I farer vild. Jeg gaaer til mit
Verksied: Jeg gaaer for Lust og syn-
ger, fordi jeg er i god Humeur.

Den bittere Kierlighed, og den uangeneme Lykke
har forenet sig tilsammen. Kierlighed kommer-
 mig til at haabe, og siden bedrager mig; Lyk-
ken synes gunstig, og er tyrannisk.

(gaaer bort.)

Femte Scene.

Bernhard, og siden Baptis.

Bern. Syng, syng, din Præker, jeg giver ikke
min Dotter til en Snedker.

Bapt.

*Tit.**(apre la porta della sua bottega ed esce.)*

Buon dì mastro Bernardo.

Bern. Buon dì, Tita.*Tit.* Cosa vuol dir, che ancora
Non aprite bottega?*Bern.* Un insolente
Venuto è ad inquietarmi.*Tit.* Sì hò sentito
Cantar quello sguajato,
Che con tutte vuol far l'innamorato.*Bern.* Se torna ad insolentirmi,
Sò io quel che farò.*Tit.* Non ci pensate.*(entra per la porta della Bottega e si fa subito vedere alla Balconata.)*

La cura a me lasciate:
 Se lo veggio passar, con questo spiedo
 L'infilzo a diritura.
 Anch'io vuo maritarmi,
 E vorrei lusingarmi,
 Se la figliuola maritar pensaste
 Che a me non la negaste.

Bern. (Che bel modo
Di chiedere una figlia!)

Ma il sole è alzato, e ancora non si vedono

A ve-

Bapt.

(aabner Døren til sit Verksted og kommer ud.)

God Dag, Mester Bernhard.

Bern. God Dag, Baptis.

Bapt. Hvad vil dette sige, at I endnu ikke lukker jeres Verksted op?

Bern. En Uforstammet er kommen at forstyrre min Roe.

Bapt. Ja, jeg har hørt den Crabat synge, som løber og vil giøre sig lækker for alle Fruentimmer.
(aabner Binduet paa sit Huus.)

Bern. Dersom han kommer igien til mig med sine Grovheder, veed jeg hvad jeg vil giøre.

Bapt. Tænk ikke derpaa.

(gaar ind igennem Døren til Verkstedet, og lader sig strax see ved Binduet.)

Lad mig sørge dersør: Dersom jeg seer ham komme her forbi, sætter jeg ham lige paa dette Spid. Jeg vil ogsaa gifte mig, og jeg vilde smigre mig selv, i fald I tænkte til at gifte jer res Dotter bort, at I ikke nægtede mig hende.

Bern. (Hvilken deylig Maade at begiere en Mands Dotter paa.) Men Solen er opstanden, og endnu seer man ikke Drengene komme! Af de

A venire i Garzoni!

Oh sono i gran bricconi! la bottega
Stamane aprirò io.

(entra in casa, poi apre di dentro la balconata
della bottega, e fà la solita mostra di
scarpe.)

Tit. Eha, Garzoni!

(escendo dalla bottega col cassetto nel braccio
co' li Strumenti.)

Presto il foco accendete alla fucina:

Quel ferro arroventate, e quando torno
Fate che sia tagliato.

(torna in bottega.)

Bern. (Tita è un buon Artigiano,

(della balconata.)

Mà è un giovine ancor ei senza giudizio;

Gli piace il vino, e delle carte hà il vizio.)

Tit. Così, Mastro Bernardo,

Come dicea, ci parleremmo.

(tornando ad escir della bottega.)

Bern. Bene,

C'è tempo.

Tit. Ah! che ne dite.

Bern. Eh pensate, fratello,

(sortendo dalla Bottega.)

Prima di maritarvi a far cervello.

Tit. Oh l'hò fatto, l'hò fatto,

Mastro Bernardo, su la mia parola - - -

Meco non starà mal vestra figliuola.

Da

ere nogle store Slyngler! I denne Morgen skal jeg lukke Boden op.

(gaaer ind, siden aabner vinduet inden for, og sætter de sædvanlige Skoe ud til Skildt.)

Bapt. Hey, Drenge!

(kommende ud af Verksstedet med Cassen paa Armen, hvorudi Verktøjet er.)

Vær snart og blaes Flden op paa Essen: Giv dette Jern gloende, og naar jeg kommer hjem igien, da mag at det er ashuggen.

(gaaer ind igien.)

Bern. (Baptist er en god Mester; Men han er ogsaa ung uden Forstand: Han har Lyst til et Glas Vin, og har den Lyde at han spiller et Slag Kort.)

Bapt. Nu da, Mester Bernhard, som I sagde, vi skulle tales ved.

(kommer igien ud af Verksstedet.)

Bern. Vel, det er Tid.

Bapt. Af! Hvad siger I derom?

Bern. Eh! tænk paa, Broer lille,
(gaaende uden for.)

forend I gifter jer, at fatte Forstand.

Bapt. Af jeg har fattet den, jeg har fattet den, Mester Bernhard, paa min Parole - - jeres Dotter skulle ikke blive ilde faren med mig.

ATTO I.

Da che penso a maritarmi,
 Principiato hò a governarmi.
 Son tre mesi che non gioco,
 Son tre di ch'io bevo poco:
 Hò lasciato ogni altro vizio,
 E giudizio voglio far.
 Ci vedremo, parleremo,
 Ci potremo accomodar.

(parte.)

Scena VI.

Bernardo solo.

Tre mesi che non gioco,
 Tre di che bevo poco:
 C' è molto da fidarsi
 Che duri il buon pensier di governarsi.
 Oh sei qui Poltronaccio?

(al Garzone che arriva.)

Par ti sia questa l'ora
 Di venire a Bottega? Un'altra volta
 Che tardi a questo segno,
 Romperi io voglio sulla schiena un legno.
 VÀ dammi quelle scarpe
 Di Madama Costanza.
 Eh ti farò ben io cambiare usanza.

(il Garzone entra in bottega.)

Pover

Siden jeg sit i Sinde at gifte mig, har jeg begyndt at trænge mig. I tre Maaneder har jeg ikke spillet, i tre Dage har jeg drukket meget lidet; jeg har forladt al anden Lust, og vil nu fatte Forstand. Vi sees, vi tales ved; vi skal nok komme overeens.

(gaaer bort.)

Siette Scene.

Bernhard alleene.

Tre Dage ikke spillet; tre Dage drukket lidet; det er meget at forlade sig til, at den gode Lanke skal vedvare med at trænge sig. Af er du der, din dogne Crabat?

(til Drengen som kommer.)

Synes dig dette er Liid at komme i Verkstedet? En anden Gang du noler saa længe, skal jeg slaae en Kiep i Stykker paa din Ryg. Gaae tag mig de Skoe som tilhører Madame Constance. Ey, jeg skal nok faae dig til at forandre Levenmaade.

(Drengen gaaer ind i Boden.)

Stal-

Pover Padroni,	Mastri dolenti!
Tristi Garzoni,	Ladri o insolenti;
Chi ci schernisce,	Chi ci tradisce;
Sempre malanni,	Sempre gridar.

(mangiando viene il garzone colle scarpe richieste.)

Sei affamato?	Possa crepar.
Giorni stentati	Da noi si mena:
Siam mal pagati,	Siam strapazzati,
E alla catena	Dobbiamo star.
Animalaccio!	Brutto porcaccio,
Fà il tuo dovere:	Và a lavorar.

(parte colle scarpe, ed il garzone si ritira in bottega.)

Scena VII.

Rosina esce di casa colla sua scolara, che porta i lavori.

Ros. Via destati, cammina:
 Sei ancora affonnata?
 Sei di sonno impastata! Ragazzaccia,
 Non mi far arrabbiare,
 Che le mani mi sento a pizzicare.
 (Pur troppo hò il diavolino,
 Che di dentro mi stuzzica e mi rode.)
 Vien mi dietro, cammina.
 (alla ragazza avviandosi.)

Scena

Stakkels Hosbonder,   **Sørgende Mestere!**
Bedrøvelige Drenge,   **O uforstamme**
de:
En bespotter os,   **En anden forraad-**
der os;
Alltid Ulykker,   **Alltid Skielden.**

(Drengen kommer spisende med de for-
langte Skoe.)

Er du hungrig?	Gid du crepere!
Mensommelige Dage	Har vi hos os:
Slet Betaling,	Haard Medhand-
Og som en Bindehund	Maae vi staae.
Grove Tölper!	Heslige Sviin.
Gør din Pligt:	Gaae hen at ar- bende.

(gaaer bort med Skoene, og Drengen
vender igien til Verkstedet.)

Sybende Scene.

Rosine kommer ud af hendes Huus med hendes
Sye-Pige, som bærer Sye-Tøy,

Ros. Fort vaag op, tag Beenene med dig: Er du
endnu sovnig? Du er sammensat af bare Søvn!
Tos, gør mig ikke Hovedet frusset; thi jeg merker
mine Hænder Elser. (Jeg har desværre en lille
Dievel indvortes som stikker og gnaver mig.)
Følg mig efter, brug Beenene.

(til Pigen i det hun gaaer.)

Scena VIII.

Giannino, e detta.

Gian. Dove, Dove, Rosina?

Ros. Oh gioja bella!

Vò a portar dei abiti alle avventore.

Gian. I' hò da darti

Una nuova, che spero

Ti piacerà.

Ros. Mio Padre

Ti diè buone Speranze?

Gian. Oh Sì, tuo Padre

Mi diede in ver delle speranze tante!

Mi hà scacciato da lui, come un birbante.

Ros. E che nuova mi porti?

Gian. Vedi là

Quella bottega, che da quattro mesi

E' ancora spigionata? Io l'hò presa,

Per farvi il mio mestiere,

Per poterti vedere,

Ros. Sì, sì, bravo davvero,

E quando l'aprirai?

Gian. Sta mane; or ora,

Ecco le chiavi, osserva:

Le hò avute dal Padrone.

Ros. Ed io su quel balcone

Mi porrò a lavorare,

E ci potrem guardare.

Gian.

Ottende Scene.

Jens og den forrige.

Jens. Hvorhen, hvorhen, Rosine?

Ros. Af min delylige Skat! Jeg gaaer hen at bringe Klæder til dem jeg syer for.

Jens. Jeg har en nye Tidende at bringe dig, som jeg haaber skal behage dig.

Ros. Har min Fader givet dig god Forhaabning?

Jens. Af ja, din Fader har i Sandhed givet mig store Forhaabninger! Han har jaget mig fra sig, som en Stoder.

Ros. Og hvad Nydt bringer du mig?

Jens. Seer du hisset den Bod, som for fire Maaneder har været til Leye, og endnu staaer ledig? Jeg har taget den, for at drive mit Haandværk derudi, for at kunde have dig for Dyrnene.

Ros. Ja, ja, det er i Sandhed brav. Og naar vil du lukke op?

Jens. I denne Morgen; Nu paa Timen. Seider er Neglerne, betrægt: jeg har fåaet dem af Verten.

Ros. Og jeg vil da sætte mig til at arbejde i dette Bindue, saa kand vi see til hinanden.

Gian. E qualche volta
Dirci una parolina.

Ros. Sì, al dispetto di Tita, e d'Angiolina.

Gian. Cosa dirà tuo Padre?

Ros. E che hà da dire?

Gian. Sta mane, a dir il vero,
Mi hà un pò fatto adirar.

Ros. Caro Giannino,
Abbi un pò pazienza. Sei sicuro,
Ch'io ti vò ben di core, e che mio Padre
Può dire, può gridar, può bastonarmi,
Che se mio tu non sei, vò ad annegarmi.

(parte colla ragazza.)

Scena IX.

Giannino solo.

Che tu sia benedetta!

Proprio la mi vuol ben, ma di quel buono
Proprio contento sono
D'aver preso Bottega in questo sito,
Quanti babbei si morderanno il dito!

Lavorando i' starò qui.

La Rosina starà lì:

Un' occhiata al mio lavoro;
Un' occhiata al mio tesoro.

Oh che gusto! Oh che piacer!

Sarò

Jens. Og undertiden tale et lille Ord tilsammen.

Ros. Ja, til Trods for Baptist og Engelke.

Jens. Hvad vil din Fader sige?

Ros. Og hvad har han at sige?

Jens. I denne Morgen, sandt at sige, har han giort mig lidt vred.

Ros. Min kiere lille Jens, hav lidt Taalmodighed. Vær vis paa, at jeg elsker dig af Hiertet, og at min Fader kan sige, kan stielde, slaae mig, At dersom du ikke bliver min, vil jeg gaae hen at drukne mig selv.

(gaaer bort med Pigen.)

Niende Scene.

Jens alleene.

Gid det gaae dig vel! Hun meener mig det egentlig vel, og det med noget godt. Jeg er virkelig fornøjet over at jeg har taget mit Werksted i denne Egn. Hvor mange Losser skal ikke bide sig i Fingrene!

Naar jeg arbeyder, vil jeg staae her.

Rosine skal staae; hissed. Et Dye-
kast til mit Arbeyde; Et Dyekast
til min Skat. Af hvilken Glæde,
hvilken Fornøjelse!

Jeg

Sarò in faccia, caro bene,
 E vedrò chi và, chi viene:
 Della cara gioia mia
 Gelosia non potrò aver.

(parte.)

Scena X.

Angiolina sgridando la sua serva, dandogli la granata in mano.

Io ti dico Pettegola, che vadi
 A spazzare e ripulir la cucina.
 Io pago i miei denari:
 Voglio essere servita.

(con forza, alla serva che parte di mala voglia.)

Maledette servaccie; a una Padrona
 Che marito non hà
 Vorrebbono mangiarle
 Il pane a tradimento. Or che speravo
 D'aver il mio Giannino; quella frasca
 Di Rosina me l'ha affatto suiato.
 Mà la farò pentir, quell' insolente.
 Oh appunto eccola qui: vuò sostenermi,
 E far veder chi sono.

(si turba, e si mette in sostenutezza.)

Scena

Jeg vil være dig i Øyesynet, allerkiereste,
og jeg vil see hvem der gaaer, og
hvem der kommer. Jeg kan ingen
Mistanke have om min kiere Skat.
(gaaer bort.)

Tiende Scene.

Engelke stieldende paa sin Tieneste-Pige,
givende hende en Rost i
Haanden.

Jeg siger dig, Toss, at du skal gaae hen at seye og
giore Kjøkkenet reent: Jeg betaler mine Pen-
ge: Jeg vil have Tieneste af dig.

(med Hidsighed, til Pigen, som gaaer
med en ond Villie.)

De forbandede Tieneste-Piger; de vil æde
Brødret fra en Kone der ingen Mand har, med
Forræderie. Nu da jeg haabede at eye min
lille Jens, har denne Toss Rosine giort mig
ham gandske aßpænlig. Men jeg skal komme
hende til at fortryde det, den Uforstammede.
Af see der er hun just: Jeg vil sætte en alvorlig
Mine op, og lade see hvem jeg er.

(hun forvirres, og sætter sig i Gravitet.)

Scena XI.

Angiolina, e Rosina che dopo essersi accorta della sostenutezza dell'altra, dice:

Ros. (La tigre! è sulle sue! non hò paura.)

Ang. (Ne meno, la sfacciata mi saluta!)

Ros. (Oh che fumo! Per un pò dì denaro,
Che il suo marito vecchio le ha lasciato.)

Ang. M'hai portato il vestito?

Ros. (M'hai portato!
Che arroganza! Ma vuò dissimulare.)

Ehi ragazza, non senti?

(chiamando la scolara.)

Ang. (Maledetta!)

Ros. Parla con te. Dagli quel abito.

(la scolara porge l'abito ad Angiolina.)

(Non mi vuò incommodare

Fra lei e me non v'è gran differenza:

Alfine poi mio Padre è un Calzolaro;

Suo marito non fù che uno Stagnaro.)

Ang. Ohibò. Questo è un vestito rovinato:
Oh che robba!

Ros. Un vestito rivoltato!

Ang. O rivoltato o nò:
Così non lo volea.

L'avrei dato al Sartor, se ciò credea.

(getta il vestito.)

Ros.

Ellevte Scene.

Engelke, og Rosine som efter at han er blevet den andens Alvorlighed var, siger:

Ros. (Den Tiger! er saa modig! Jeg er ikke bange!)

Eng. (Den Uforstammede hilsner mig ikke engang!)

Ros. (Af hvilken Stank! For nogle saae Skillinger hendes Mand har efterladt hende.)

Eng. Har du bragt mig Klædningen?

Ros. (Har du bragt mig! Hvilken Stolthed! Men jeg vil holde gode Miner.) Hey Pige, hører du ikke?

(Kaldende sin Pige.)

Eng. (Den Forbandede!)

Ros. Hun taler til Dig. Giv hende den Klædning,
(Pigen rækker Engelke Klædningen.)

(Jeg vil ikke umage mig. Imellem hende og mig er ikke stor Forstiel: Min Fader er dog endelig en Skomager; Hendes Mand var ikke uden en Kandestøber.)

Eng. Hy! Denne Klædning er reent fordærvet:
Af hvilket Toy!

Ros. En vendt Klædning!

Eng. Enten vendt eller ikke: Saaledes vilde jeg ikke havt den. Jeg ville givet den til en Sønner, dersom jeg havde tenkt dette.

(Lasser Klædningen fra sig.)

Ros.

Rof. Eh se lo provi.

(*con Ironia.*)

Ang. Non voglio.

Rof. Via mò.

(*come sopra.*)

Ang. Vattene via di quà.

Rof. Così mi tratta?

Una Sarta par mia tratta così?

Sono stata una pazza a venir qui.

Servo le prime Dame,

Servo le Cittadine,

Ed hò piena la casa

D'abiti di Velluto e di Broccato:

Altro che questo straccio rivoltato?

(*strapazza il vestito.*)

Hò servito le prime Signore,

E son tutte contente di me,

E hò imparato da un bravo Sartore

Da Monsieur Sganarelle franscè.

E' famosa la mia abilità,

E bandiera di me non si fà.

Ragazza, fanciulla,

Qual ella mi vede

La testa mi frulla

Più ch' ella non crede.

Si

Ros. Eh! prøv den.

(med Spodshed.)

Eng. Jeg vil ikke.

Ros. Nu da dog.

(som tilforn.)

Eng. Pak dig bort herfra.

Ros. Håndler I saaledes med mig? En Skräder-
ste af min Liige tracterer I saaledes? Jeg har
været en Gieß, at jeg er kommen hid. Jeg
betiener de fornemmeste Damer, jeg tiener for-
nemme Borger-Koner, og har mit Huus fuld
med Klædninger af Fløyel og Brocade: Andet
end denne lumpne vendte Klædning!

(Slider i Klædningen.)

Jeg har syet for de fornemmeste Da-
mer, og de ere alle fornøyede
med mig, og jeg har lært hos en
brav Skräder, hos Monsieur Sga-
narelle Francoi. Min Ferdighed
er bekjendt, og der falder ingen
Skræder-Klude af hos mig.

Pige eller Jomfrue, som hun seer mig,
det primer i min Pande, mere end
hun tænker. Behold hun, Mada-

ATTO I.

Si tenga , Signora,
 La sua nobiltà.
 Rosina Sartora
 Più qui non verrà.

(parte.)

Ang. Oh che ardita , insolente ! appena è nata
 Che vuol fare con tutti la graziosa !
 Mà avrà che far con me, la schizzignosa.

(parte.)

Scena XII.

Piazzetta, come nelle Scene antecedenti, colle Botteghe aperte del Fabro, e del Calzolajo, e di più in mezzo la Bottega aperta di Legnajuolo col Banco fuori, e varie tavole, ed istrumenti di cotal arte. Fuori della Bottega del Fabro una picciola incudine; e fuori di quella del Calzolajo una Pietra, su cui tali artisti sogliono battere il cuojo; Di quà e di là le case come prima.

Bernardo al picciolo Banchetto di fuori a sedere, lavorando nelle sue scarpe. Tita presso l'incudine assottigliando un ferro prima colla lima, poi col martello. Giannino al suo Banco preparando tavole per i suoi lavori, segnando e battendo a misura del suo bisogno, poi Angiolina colla sua serva, poi Rosina colla sua Scolara.

Tit.

me, hendes Adelsskab. Rosine
Skräderiske, konimer her ikke mere.
(gaaer bort.)

Eng. Af hvilken Forvovenhed, den Uforstammede!
Neppe er hun froben af Skallen, at hun vil
giøre sig lækker med alle! Men hun skal have
med mig at bestille, den Ubehøvlede.
(gaaer bort.)

Solvte Scene.

En liden Plads, som i de foregaaende Scener,
med aabne Boder for Smeden, og for
Skoemageren, og end videre i Midten
Snedkernes Bod aaben, med Høvlebænk
uden for, adskillige Bræder, og Redskas-
ber til dette Haandværk. Uden for Sme-
dens Bod, en liden Ambolt; Og uden for
Skoemagerens, en Steen, paa hvilken sli-
ge Nestere pleyer at banke Lederet; His-
sed og her Huuse, som tilforn.

Bernhard ved en liden Bænk uden for sidden-
de og arbeydende paa sine Stoe. Baptist
ved Ambolten giørende et Stykke Jern
tynd, først med Hullen, siden med Ham-
meren. Jens ved sin Høvle-Bænk laven-
de Bræder til hans Arbeyde, tegnende og
bankende eftersom behøves; Siden En-
gelke med hendes Pige, derefter
Rosine med hendes Syepige.

Tit. Mastro Bernardo.

(lavorando.)

Bern. Che hai di nuovo, Tita?

(lavorando.)

Tit. Novità non ne mancano. I mosconi
S'accostano alla Carne.

Bern. In questa Piazza
Non ci sono carogne.

Tit. Non ce n'erano.
Dite, come và detto.

Bern. Sì, hai ragione,
Si sente il puzzo.

Gian. (Intendo il loro gergo:
Ma fingo non capir.)

Bern. Tita?

Tit. Che dite?

Bern. Voi conoscerete
Qualche buon murator.

Tit. Si ne conosco.

Bern. Trovatemene uno.

Tit. Perchè fare?

Bern. Perchè vò far murare
La finestra quì sopra.

Tit. Vi spaventano
I Guffi, e i barbaggiani.

Bern. Hò paura dei venti tramontani.

Tit.

Bapt. Mester Bernhard.

(arbeydende.)

Bern. Hvad har du for Nyt, Baptist?

(arbeydende.)

Bapt. Nyt flettes der ikke af. Fluerne nærmer sig til Risdet.

Bern. Paa denne Plads er ingen dsde Legemer.

Bapt. Der var ingen.rael, som J bør tale.

Bern. Ja, du har Ret, man lugter Stanken.

Jens. (Jeg forstaaer deres Snak: Men jeg lader som jeg ikke begriber den.)

Bern. Baptis?

Bapt. Hvad siger J?

Bern. Kiender J vel nogen god Muurmester?

Bapt. Jo jeg kiender een.

Bern. Leed mig een op.

Bapt. Hvoresore?

Bern. Fordi jeg vil lade muure dette vindue til her oven paa.

Bapt. J er vel bange for Astenbækker og Natugler.

Bern. Jeg frygter for nordlige Vinde.

- Tit.* Oh sì stava pur bene!
 Questa nostra Piazzetta è divenuta
 Una Stalla, un Porcile, un letamajo.
Gian. (Questo insolente stuzzica il Vespaio.)
Bern. Siam pieni di Sozture.
Tit. Pieni di piallature e segature.
Gian. Non serve il taroccare.
 (avanzandosi.)
 Pago la mia pigione, e ci vò stare.
 (a Bern: e Tita.)
Bern. E chi parla con voi?
 (a Giannino.)
Tit. Con chi l'avete?
 (a Giannino.)
Gian. Se sciocco mi credete
 Voi l'avete sbagliata in verità.
 Io vi risponderò come che vā.
 (come sopra.)
Tit. Mastro Bernardo, ajuto.
 (lavorando.)
Bern. Tita, Tita.
 Io tremo di paura.
 (lavorando.)
Gian. (Andrò, dove s'aspetta a dirittura.)
 (torna al suo lavoro.)
Bern. Questo cuoio e duro duro:
 Non vā ben, se non si pesta.

Oh

Bapt. Af vi levede dog vel tilforn! Denne vores
Plads er blevet til en Stald, en Sviineslue, og
Møgdynge.

Jens. (Bremisen stikker denne Uforstammide.)

Bern. Vi ere opfyldt med Skarn og Ureenheder.

Bapt. Med Hovelspaaner og Saugespaaner.

Jens. Her behøves ingen Pukken.
(nærmende sig.)

Jeg betaler min Leje, og jeg vil boe her.
(til Bern. og Bapt.)

Bern. Og hvem taler til jer?
(til Jens.)

Bapt. Hvem har I det med?
(til Jens.)

Jens. Dersom I tænker jeg er en Tosse, da har I
i Sandhed taget Feyl. Jeg skal svare jer som
jer tilkommer.
(som tilforn.)

Bapt. Mester Bernhard, Gevalst!
(arbeydende.)

Bern. Baptist, Baptist. Jeg skielver af Frygt.
(i det han arbeyder.)

Jens. (Jeg skal gaae lige hen hvor forlanges.)
(vender om igien til sit Arbeyde.)

Bern. Dette Læder er meget haard, det
duer ikke, uden det bliver banket.

Oh vi fosse qui una testa!

La vorrei assottigliar.

(battendo il cuoio sulla pietra.)

Tit. Questo ferro è ancora grosso,
Hà bisogno di martello.

Oh vi fosse qui un cervello
Da picchiare e da schizzar!

(battendo il ferro sull' incudine.)

Gian. Per quest' asse così toste,
Questi chiodi non son buoni:
Due corate, due Polmoni
Serviriano a confiscar.

(battendo sopra d'un chiodo, per confiscarlo in
una tavola.)

Bern.)

Gian. à 3. Insolente, Maledetto!

Tit.) Per dispetto vò picchiar.

(ciascheduno fà il suo lavoro picchiando.)

Ang. Mi consolo, Giannino garbato:
La fortuna propizia ti sia.

(passando.)

(La Rosina mi dà gelosia;
Ma col tempo mi giova sperar.)

(entra in casa colla serva.)

Gian. Non le bado, lascio dire,
Vò seguire a lavorar.

(battendo.)

Bern.

At var her et Hoved ! da vilde jeg giøre det bled og tynd.

(bankende Læderet paa Stenen.)

Bapt. Dette Jern er endnu tyk, det behøver at hamres. At var her en Hierne at banke og at hamre.

(bankende Jernet paa Ambolten.)

Jens. Til disse saa tykke Bræder, ere slige Som ikke gode: Evende Indvolde og Unger kunde de tiene til at hefste.

(bankende paa et Som, for at hefste det i et Bret.)

Bern.)

Jens. Ja 3. Den Uforstam- Den Forban-
Bapt.) mede, dede,

Til Trods Vil jeg banke.

(Enhver sorretter sit Arbejde bankende.)

Eng. Jeg fornøjer mig artige Jense- man: Lykken være dig gunstig.

(I det hun gaaer forbi.)

Rosine gior mig mistænkelig; men med Tiden hielper Haabet mig.

(gaaer ind med Pigen.)

Jens. Jeg agter dem ikke, jeg lader dem snakke, jeg vil blive ved at arbejde.

(bankende.)

Bern.) a 2. L'amorino graziosino
Tit.) Fà le belle innamorar.
 (seguono tutti a battere come sopra.)

Ros. Quant' è vaga la bella Piazzetta!
 (passando.)

Stà pur bene finita così!
 E la notte non meno, che il di,
 Il mio bene potrò vagheggiar.

(entra in casa colla sua Scolara.)

Gian. Hò veduto il mio tesoro.
 Al lavoro vò tornar.

(torna a lavorare battendo.)

Tit.)
Bern.) a 2. Il moscone a quel boccone
 Non vedrassi ad attaccar.
 (lavorando come sopra.)

Tit. Mastro Bernardo,
 A vostra figlia
 Ch' è da marito
 Un buon Partito
 Convien trovar.

Bern. A uno spiantato
 Non la vò dar.

Tit. A un Calzolaro
 L'accordereste?

Bern. L'accorderò.

Tit.

Bern. } a 2 Den hvidige siden Kierlig-
Bapt. } heds Geist stikker de simulke
Piger i Brand.

(de bliver alle ved at bane, som forhen)

Ros. Hver behagelig er ikke denne dey-
lige Blads!

(i det hun gaaer forbi)

Det lader vel at den er hygt saa-
ledes ! Jeg land ligesaavel ved
Natten, som ved Dagen bestue min
Kiereste.

(gaaer ind med sin Sye-Pige.)

Jens. Jeg har seet min Skat. Jeg vil
gaae til mit Arbeide.

(vender til Arbeidet og banker.)

Tit. } a 2. Man skal ingen Fluer see at
Bern. } satte sig paa denne Lægger-
bidsten.

(arbejdende som tilforn.)

Tit. Mester Bernhard, man maae lede
et godt Partie op for jeres Dotter,
som er mandvoren.

Bern. Til en Stymper vil jeg ikke gi-
ve hende,

Tit. Ville I vel overlade hende til en
Skoemager ?

Bern. Ja jeg vil.

Tit.

Tit. Se fosse un fabro?

Bern. Ci penserò.

Tit. E a un Falegname?

Bern. Questo poi nò.

Gian. Oh cospettone!

Sono un briccone?

(avvanzandosi.)

Bern. Chi t'hà chiamato?

Tit. Chi t'hà cercato?

(alzandosi.)

Gian. Son pover' uomo

Ma galantuomo.

Bern.) a 2. *Mà la Rosina*

Tit.) a 2. *Non è per te.*

Ros.

(alla finestra.)

Padre mio caro,

Siate bonino;

Il mio Giannino

Lo vò per me,

Bern. Insolentissima!

Dentro di là.

Tit. Quest'è bellissima.

Gian. Per Carità.

(a Bernardo.)

Ang.

Tit. Om det var en Smed?

Bern. Jeg vil betænke mig derpaa.

Tit. End til en Snedker.

Bern. Nej dette dog ikke.

Jens. Åh Hillemænd! Er jeg en Skelm!
(nærmande sig.)

Bern. Hvem har kaldet dig?

Tit. Hvem har spurgt efter dig?
(rejsende sig op.)

Jens. Jeg er en fattig Mand, men en
ærlig Mand.

Bern. } a 2. Men Rosine er ej for dig.
Tit. }

Ros.

(ved vinduet.)

Min kære Fader, vær halmhertig:

Min lille Jens vil jeg have for
mig.

Bern. Du Uforstammede! Ind fra
Vinduet.

Tit. Det er meget sinukt.

Jens. For Himmelens Skyld.

(til Bernhard.)

Eng.

Ang.

(alla finestra.)

Quella Pettegola,
Che vuol Giannino,
Quel bocconcino
Non averà.

Ros. Voi non c'entrate.

Ang. Non mi seccate.

Ros. Che Prepotenza!

Ang. Che impertinenza!

Bern.) (Garbate Giovani!

Gian.) a 3. (Quest'è un mal termine

Tit.) (D'inciviltà.

Ros.) Mi sento rodere,

Bern.) a 2. Mi sento fremere:

Quella Pettegola
Mi sentirà.

(entrano.)

Bern. Per tua cagione.

(a Giannino.)

Tit. Per te, birbone.

(a Giannino.)

Gian. Che modo è questo?
Mi maraviglio.

Tit.) Io ti consiglio,

Bern.) a 2. Và via di quà.

Gian.

Eng.

(ved vinduet.)

Den Tastke, som vil have lisse
Jens, skal ikke nyde den Læ-
kerbidsten.

Ros. I har intet derudi at sige:

Eng. Giver mig ikke Hovedet kruset.

Ros. Hvilk'en Gevalst!

Eng. Hvilk'en Uforståmmenhed!

Bern.)

Jens.) a 3. I sunukke Fruentimmere!

Tit.) Dette er et slet Maal
for Uhosflighed.

Ros.) a 2. Det skierer i mig, jeg sunser:

Bern.) Den Tastke skal faae min
Mund at høre.

(de gaaer ind)

Bern. For din Skyld.

(til Jens.)

Tit. For dig, dit Skarn.

(til Jens.)

Jens. Hvad er dette for en Maade?

Jeg formunder mig.

Tit.) a 2. Jeg raader dig, gak bort

Bern.) herfra.

Jens.

Gian. Mi maraviglio.

Vò restar qvà.

Bern. Se la mi salta.

(alza il martello.)

Tit. Se la mi monta.

(alza il martello.)

Gian. Risposta pronta

Vi si darà:

(alza il martello.)

Ros.)

Ang.)

(dalle loro case correndo.)

Ah nò, non fate

Bestialità.

(si frapongono.)

Ros. Per l'Angiolina.

Ang. Per la Rosina.

Ros. Vò vendicarmi.

Ang. Vò soddisfarmi.

Ros.) Non provocarmi.

Ang.) a 2. Và via di quà.

(s'attaccano fra di loro.)

Bern.)

Gian.) a 3. Ah nò, non fate

Tit.) Bestialità.

Tutti:

Jens. Jeg forunder mig, jeg vil blive
her.

Bern. Dersom jeg bliver vred.

(Løster paa Hammeren.)

Bapt. Dersom jeg bliver hidstig.

(Løster Hammeren.)

Jens. Skal I faae hastig Svar.

(Løster Hammeren.)

Ros.)
Eng.) (Løbende ud af deres Boeliger.)

Af Neh, gør ingen Grovheder.

(gaar imellem.)

Ros. For Engelske,

Eng. For Rosine.

Ros. Vil jeg henvne mig.

Eng. Vil jeg stille min Vrede.

Ros.) a 2. Gør mig ikke ophidset. Gal
Eng.) bort hersra.

Bern.) (faaer hinanden fat indbyrdes.)

Jens.) a 3. Af Neh gør ingen Grovheder.

Bapt.)

ATTO I.

50

Tutti:

C'è entrato il Diavolo,
Non si può vivere.
Convien risolvere
S'hà da finir.

Mi sento rodere,
Mi sento fremere;
Convien risolvere
S'hà da finir.

Fine dell' Atto Primo.

Atto

Alle.

Der er Fanden løs, man kan ikke leve;
Man maae grieve til en Slutning,
man maae giøre Ende herpaa.

Det skierer i mig, jeg synser; Man
maae grieve til en Slutning, man
maae giøre en Ende herpaa.

Ende paa den første Act.

Atto Secondo.

Scena Prima.

*Stanza della casa di Bernardo, con tavolino per uso
di Rosina, con varj Lavori del suo mestiere,
e varie Sedie di Paglia.*

Rosina con tre Scolare

Rosina. Presto, presto, a sedere, e a lavorare.
Orla tu questo telo.

(ad una Scolara.)

Tu unisci questa manica.

(ad un'altra Scolara.)

Tu menda questo taglio,
Ch'io hò fatto, non volendo, per isbaglio.

(alla terza Scolara.)

Non sò quel che mi faccia;
Ora per gelosia,
Per rabbia, e per dispetto
Son tutta foco.

Per farmela passar, canterò un poco.

(siede, lavora e canta la Canzonetta

Veneziana che siegue.)

Pute care, Pute belle,
Non ste tanto a sospirar.
Bona carne, e bona pele,
Chi sospira nò pol far.

Anden Act.

Første Scene.

En Stue i Bernhards Huus, med et et lidet Bord til Rosine hendes Brug, med adskilligt Ar-
beyde af hendes Profession, og ad-
skillige Stole af Straae.

Rosine med tre Sye-Piger.

Ros. Vær snart, vær snart, hen at sidde, og at
arbeyde. Som du denne Brede.

(til en Sye-Pige.)

Samle du dette Erme.

(til en anden Sye-Pige.)

Sye du dette Snit tilsammen, som jeg imod
min Villie har giort, af Vanvare.

(til den tredie Sye-Pige.)

Jeg veed ikke selv hvad jeg gisr: Nu af Gas-
lousie, og for Brede og til Trods er jeg bare
Ild. For at faae det til at gaae over, vil jeg
synge lidt.

(sætter sig, arbeider, og synger følgende
Venetianske Viise.)

Kiere Piger, sunke Piger, gaaer ikke
saa meget og sukker. Den som
sukker kan ikke sætte got Kist, og
god Hud.

Via lavora, fraschetta.

Facciamola finita,

O ti dò la bacchetta in su le dita.

(ad una scolara.)

Co le finanie, e coi tormenti

Nò perdè la zoventù.

Or or non posso più.

Che impertinenza è questa!

Ti darò il bracciolare in su la testa.

(ad un'altra scolara.)

Co le finanie, e coi tormenti,

Non perdè la zoventù.

Disè i vostri sentimenti,

E sfogheye ancora vù.

Scena II.

Bernardo e Sudette.

Bern. Brava, così và bene.

Cantare e lavorare,

E non star sul balcone a civettare.

(a Rosina.)

Rosina. Prendi quest' altra manica,

Fà che ambe due sien beste.

(la getta ad una Scolara e prende
un altro Lavoro.)

Bern. Quest' è il dover delle fanciulle oneste.

Rosina. Terminato quel Telo,

Farai L'orlo a quest' altro.

(Getta il telo in terra e la Scolara lo strascina a
se, e prende un altro lavoro.)

Bern.

Nu fort arbeyd, Ros. Lad os faae en Ende
derpaa, eller jeg giver dig Stokken over
Hingrene.

(til en She-Pige.)

Spild ikke Ungdommen med Vergrelse og Bekymringer.

Net nu kan jeg ikke mere. Hvad er dette for
en Uforstamnighed! Jeg skal give dig Allen
over Hovedet.

(til en anden Skolar.)

Spild ikke Ungdommen med Vergrelse og Bekymringer. Siig jeres Tanker, og udes ogsaa i eders Brede.

Anden Scene.

Bernhard og de forrige.

Bern. Brava, saaledes gaaer det got. At synge og
at arbeyde, og ikke staae i vinduet og gabe.

(til Rosine.)

Ros. Tag dette andet Erme. Mag at de begge
bliver ferdige.

(Kaster det til en anden Skolar, og tager
et andet Arbeyde for sig.)

Bern. Dette er skikkelige Fruentimmers Pligt.

Ros. Naar denne Brede er til Ende, skal du som-
me den anden.

(Kaster Lærredet paa Jorden, og Skolaren river
det til sig, og tager et andet Arbeyde.)

Bern. Un pò di Carità
Per la robba degli altri.

Rosina. Oh voi verrete
A insegnarini il mestiere! Le vostre scarpe.
Di stoffa o pur guarnite
Le rendere davver belle, e pulite.

Bern. A proposito; Jo deggio
Fare un pajo di scarpe
Di drappo: Hai qualche cosa
Di grazioso da darmi?

Rosina. Sì, prendete
Due ritagli di raso,
E un pezzo di Broccato,
Che per voi con industria hò risparmiato.

Bern. Cara la mia figliuola,
Tu sei proprio un' oracolo;
E vuoi precipitarti,
E vuoi mal maritarti?
Giannin non è per te.

Rosina. Quello o nessuno.

Bern. Non vedi che colui
Non ti può man tener?

Rosina. Che importa a me?
Purch' ei fosse mio Sposo,
Starei sotto una scala,
Viver farei contenta
Col mio caro Giannin d'acqua e polenta

Bern.

Bern. En smule Medlidenhed med andres Ley.

Ros. Al I skal komme at lære mig mit Haandverk!
Eders Søske eller snorede Skoe leverer I, i
Sandhed smukke og reene tilbage.

Bern. Siden vi taler derom; jeg skal giøre et par
Skoe af Ley: Har du noget smukt at give
mig dertil?

Ros. Ja, tag der tvende stykker Atlast, og et styk-
ke Brocade! som jeg med Glid har sparet
for jer.

Bern. Min kiere Dotter, du er ret et Drakel: Og
du vil saaledes styrte dig selv, og gifte dig saa
slet? Jens er ikke for dig.

Ros. Enten ham, eller slet ingen.

Bern. Seer du ej, at han kan ikke underholde
dig?

Ros. Hvad bryder det mig? Maar han kun var
min Mand, ville jeg ligge, endogsaa under en
Trappe; med min kiere lille Jens ville jeg være
fornøjet at leve ved bare Vand og Grød.

Bern. Eh, Fraschetta, tant' altre
 Hanno detto così; ma poi col tempo,
 Cariche di miserie, e di Bambini
 Avrian dato l'amor per sei quattrini.

Per un mese col marito
 La sposina allegra stà;
 Mà poi mangia il pan pentito,
 E rimedio più non v'hà.
 Le Carrezze   Le Finezze
 Son cambiate   In bastonate.
 E l'amore   Se ne và,
 Fra dispetti   E povertà.
 Ma non è niente:
 Vengono i figli:
 O che dolori!
 Quanti perigli!
Mamma del pane.
 Pane non c'è.
Hò tanta fame:
 Povera me!
 Se ti mariti
 Così farà,
 Povera pazza,
 Stà in libertà.   (*parte.*)

Scena

vern. Eh, din lille Tosse, saa mange andre har sagt det samme; Men siden med Tiden naar de ere blevne beladte med Elendigheder og med Barn, havde de gierne givet Kierligheden bort for fire Skilling.

For en Maaneds Tid lever den unge Brud lystig med hendes Mand; men siden æder hun hendes Brød med Fortrydelse, og ingen Forbedring kan vente. Caresserne og Artighederne forvandles til Stokkeprygel, og Kierligheden gaaer paa Døren, ved Foragt og Fattigdom. Men dette er endnu ingen Ting: Der kommer Born: At hvilke Suerter! Hvoc store Farer! Mama Brød! Der er intet Brød. Jeg er saa hungrig: At jeg Stakkels! Dersom du gifter dig, vil det gaae saaledes. Stakkels Tosse, bliv i din Frihed.
(gaaer bort.)

Tredie

Scena III.

Rosina e le tre Scolare, come sopra.

Rosina. Fin che il Ciel mi conserva
 Gli occhi, e le dita, di penar non temo.
 Sì, lo voglio lo voglio, e lo vedremo.
 Vespina, vammi un poco
 A porre un ferro immantinente al foco.

(*parte una Scolara.*)

Dica pure mio Padre:
 Jo voglio il mio Giannino, e se dovesse
 Vivere in povertà, sotto un Bastone,
 Dirò quello che dice il Canzone.

Naar Maden smager,
 Man for sig tager:
 Jeg er fornöyet
 I Brudeseng.

Betænk Ordsproget
 Det med en Pige
 Er ey saa lige
 Som med en Dreng.

(ritorna la Scolara, ch' era partita a parlare
 all' orecchio di Rosina.)

Rosina. Davvero? Il mio Giannino
 Vuol venir a parlarmi? Dov'e' mio Padre?
 E' partito? ci hò gusto.

(la Scolara risponde piano.)

Digli,

Tredie Scene.

Rosine og de tre Sye-Piger, som forhen.

Ros. Saa længe Himmel bevarer mig mine Øyne
og Fingre, frygter jeg ikke for at lide Nød.
Ja, jeg vil have ham, jeg vil have ham, og
vi vil tales ved. Bespine gaae mig et Øyeblik
at sette Persejernet stræn til Ilden.

(en Skolar gaaer bort.)

Lad min Fader kun snakke: Jeg vil have min
lille Jens, om jeg end skulle leve i Armod under
en Kiep, saa vil jeg sige, som der staar i
Büsen.

(den Skolar som var gået bort, kommer tilbage
for at sige Rosine noget sagte ved Dret.)

Ros. Alvorlig? Min lille Jens vil komme at tale
med mig? Hvor er min Fader? Er han gaaet
bort? Det er mig kiert.

(Pigen sværer sagte.)

Siiig

Digli, che venga pur. Tù scalda il ferro,
Mà di quà non tornar, se non ti chiamo.

(*parte la Scolara.*)

Lisetta, dal Merciajo
Vanimi a comprar del Refe, e della seta.

(*la Scolara parte.*)

Tu và dalla Contessa:

Dilli, se domattinà

Vuol ch'io vada a provarle il suo vestito.

(*la Scolara parte.*)

A parlar con Giannino io mi consolo,
Mà parlare gli vò da sola a solo.

Scena IV.

Giannino e Rosina.

Gian. Rosina.

Ros. Vita mia,

Hai veduto mio Padre?

Gian. L'hò veduto

Andar con delle scarpe.

Ros. E il fabbro?

Gian. E' il fabbro anch' esso

Altrove a lavorare.

Ros. E' l'Angiolina

A venir ti hà veduto?

Gian. Quando son qui venuto,

Era chiuso il balcon.

Ros.

Sig ham, at han kand komme. Barm du
Ternet, men kom ikke ind, uden jeg falder
dig.

(Pigen gaaer bort.)

Lætte gaae du mig hen til Kræmmeren at kisbe
Traad og Silke.

(Pigen gaaer bort.)

Gaae du til Comtessen: Søg hende, om hun
vil, at jeg i Morgen tillig skal gaae hen og prøve
hendes Klædning.

(Pigen gaaer bort.)

Jeg fornøyer mig ved at tale med lille Jens;
men jeg vil tale med ham under fire Dyne.

Fierde Scene.

Jens og Rosine.

Jens. Rosine.

Ros. Min Allerkiereste, har du set min Fader?

Jens. Jeg har seet ham gaae med nogle Skoe.

Ros. Og Smeden?

Jens. Smeden er ogsaa andensteds at arbejde.

Ros. Da Engelke har hun en seet dig komme?

Jens. Da jeg kom var vinduet lukket.

Ros.

Ros. Caro Giannino,
 Noi siam perseguitati,
 Mà, al dispetto di tutti,
 Il ben, che ci vogliam, ce lo vorremo.

Gian. E se il Cielo vorrà, ci sposeremo.

Ros. Senti! Hò anch'io la mia dote,
 Ed hò il mio bisognetto.

Gian. Anch'io non isto mal, da poveretto.

Ros. Poi dall' avventore
 Qualche ajuto averò.
 Oh caro il mio Giannino,
 Voglio che facciam presto.

Gian. Per me son bell' e lesto.

Ros. Sento gente.

Gian. Gente sale la scala.
 Oimè! Chi mai farà?

Ros. Fosse mio Padre! Vattene di qua.
 Presto, cclati,

Gian. E poi?

Ros. Non mi fare attrabiar.

Gian. Fò quel che vuoi.

(*passa in un'altra stanza.*)

Ros. Min fiere lille Jens vi ere forfulgte, men til Trods for alle, det Gode vi vil hinanden vil vi dog alligevel.

Jens. Og efter Himmelens Billie, vil vi gifte os sammen.

Ros. Hør engang! Jeg har min Medgift, og tillige mine smaae Fornødenheder.

Jens. Jeg staarer mig heller ikke ilde, af en fattig Karl at være.

Ros. Derforuden vil jeg faae nogen Hielp hos dem jeg syer for. Af min fiere lille Jens, jeg vil at vi maae skynde os.

Jens. Jeg for min Part er fix og færdig.

Ros. Jeg hører Folk.

Jens. Der kommer Folk op af Trappen. Af jeg Stakkel! Hvad vil der vel blive af?

Ros. Det kunde maaßee være min Fader! Pak dig hissed hen. Vær snart, skul dig.

Jens. Og siden?

Ros. Gør mig ikke gal.

Jens. Jeg gør hvad du vil.

(gaaer i et andet Kammer.)

Scena V.

Rosina, poi un Cameriere con un fagotto sotto il braccio, e Giannino ritirato, che di quand' in un nido mette fuori la testa ingelosito.

Ros. Oh! chi è quì! Il Cameriere
Della Contessa! Adesso sì che sono
Nel imbroglio! Questi è un antico amante
Che convienmi allettar per i miei fini.
Onde mi spiace assai,
Che Giannino è di là, che vede e sente.
Mà e buon figliuolo che non dirà niente.
Oh Lesbino! buon giorno, che buon vento?
E' un altro abito nuovo?
(vuol prendere il fagotto, e lui in vece le prende la mano e le bacia.)
Non fate, può sorprenderci mio Padre.
(Oh povera me!) date quà il fagotto.
(il Cameriere nel darle il fagotto vuole abbracciarla.)
State quieto vi dico.
(Non vorrei che Giannin se n'accorgesse.)
E bene hò inteso.
(guardando dentro al fagotto.)

Dite

Femte Scene.

Rosine, siden en Kammertiner med en Bylt under Armen, og Jens assides, som nu og da imellem, stikker Hovedet frem af Jalousie.

Ros. Aa! hvem er der! Comtessens Kammertiner! Nu er jeg ret i en Forvirring! Denne er en gammel Galan, som jeg maae lokke paa min Side, for mine Hensigters Skyld. Det gør mig dersor meget ondt, at lille Jens er hissed, som seer og hører. Men han er en god Karl, som ikke vil sige noget. Aa Lessbino! God Dag, hvilken god Wind! Er dette en anden nye Klædning?

(Hun vil tage Bylten, og han i den sted tager hendes Haand og kysser.)

Gør det ikke, min Fader kan komme over os. (Af jeg elendige!) Giv hid Bylten.

(Kammertineren, i det han giver hende Bylten, vil omfavne hende.)

Vær stille siger jeg jer. (Jeg ville ikke, at lille Jens blev det var.) Nu vel, jeg har forestaaet det.

(Seende i Bylten.)

Dite alla Padrona,
Che ora farò da lei.

(il Cameriere gli fa delle grazie intorno.)
Ecco mio Padre.

(scansandosi, e fingendo timore.)
Andate in cortesia.

(il Cameriere vuol prenderle a forza ancora la
mano.)

(Vuol rovinarmi.)

(diffendendosi, e poi.)
Sì

(gli accorda di baciarle la mano.)
Andate via.

(il Cameriere parte.)

Scena VI.

Rosina, poi Giannino.

Ros. Spero, che il mio Giannino
Non avrà, nè veduto, nè sentito.

Gian. Servo suo.

(sdegnato in atto di partire.)

Ros. Cosa è stato?

Gian. Nulla. La reverisco.
(come sopra.)

Ros. Cosa son queste Scene,
Sai che ti voglio bene.

Gian. Sì, obbligato,
Se ti guardo mai più, sia bastonato.

Ros.

Siiг til Fruen, at jeg strax skal vere hos hende.

(Kammertieneren gør hende Carasser.)

See der er min Fader.

(gaaende til Side, og ladende bange.)

Gaae for Hilmens Skyld.

(Kammertieneren vil endnu tage Hendes Haand med Magt.)

(Han vil ødelegge mig.)

(forsvarende sig og derefter.)

Ta.

(tillader ham at kysser Haanden.)

Gaae bort.

(Kammertieneren gaaer bort.)

Siette Scene.

Rosine derefter Jens.

Ros. Jeg haaber, at min lille Jens hverken har hørt eller seet.

Jens. Hendes Tiener.

(vred i det han vil gaae bort.)

Ros. Hvad gaaer af dig?

Jens. Ingen Ting. Jeg siger Farvel.

(Som tilforn.)

Ros. Hvad er dette for Optog? Du veed, at jeg vil dig vel.

Jens. Ja, jeg er Forbunden. Dersom jeg seer meere til dig, da gid jeg faae Hug.

Rof. A me, cane, assassino!
A me così favelli?

Gian. Ah son spedito.

Rof. Ma via, cosa t'ho fatto?

Gian. Hai tanta faccia
Ancor di domandarlo?

Cospetto! Lo vedrai, voglio ammazzarlo.

Rof. Chetati, mala grazia,

Gian. Maledetta!

Rof. Insolente!
Parla bene, che or' ora
Menò giù a precipizio.

(alza una Sedia, e lo minaccia.)

Gian. Anch'io, cospetto! perderò il Giudizio.
(alza anch'egli una Sedia.)

Rof. (Affè dice davvero. Colle buone
Vò pigliarlo per ora)

Gian. (Hò la rabbia nel sen, che mi divora.)

Rof. Nol farò più, Giannino:
Via il mio bel Piccinino.
Vien dalla Rosa tua, che ti vuol bene.

Gian. (Ah resister non sò; ceder conviene.)

Rof. Guardami.

Gian. Gioja mia,
Non mi dar Gelosia.

Rof. Non dubbitare.

Gian.

Ros. Til mig, dit Skæn, din Forreder! Til mig taler du saaledes?

Jens. Af det er ude med mig.

Ros. Men Snæf, hvad har jeg gjort dig?

Jens. Har du saa stor Dristighed endnu at spørge derom? Hillemeend! Du skal faae det at see, jeg vil slaae ham ihiel.

Ros. Giv dig til Taal, du uhøflige.

Jens. Du forbandede!

Ros. Du usørkammede! Tal med Beskedenhed; thi paa Timen slaaer jeg til for Fode.

(lofter en Stoel op, og truer ham.)

Jens. Ogsaa jeg, for en Ulykke! taber min Forstand.

(Han lofter ogsaa en Stoel.)

Ros. (I Sandhed taler han Alvor. Jeg vil nu tage ham med det Gode.)

Jens. (Jeg har en Galenkab i mit Bryst, som opsluger mig.)

Ros. Jeg vil ikke gjøre det mere, lille Jens: Nu da min smukke lille Slut. Kom til din Rose, som vil holde af Dig.

Jens. (Af jeg fand ikke staae imod, Jeg maae give efter.)

Ros. See paa mig.

Jens. Giv mig ingen Mistanke, min Skæn.

Ros. Evvel ikke.

Gian. Non mi far disperare.

Ros. Ti amo tanto,

Che or or per cagion tua divengo matta.

Caro.

Gian. Viscere mie.

Ros. La pace è fatta.

(con allegrezza.)

Gian. Quando verrà quel giorno,

Che senza soggezion potrò goderti.

Ros. Presto, se il ciel vorrà.

Amami e non temer che il dì verrà.

Ti hò voluto sempre bene:

Te ne voglio più che mai.

Ah briccone, tu lo sai,

E vuoi farmi taroccar.

O benedetto

Quel visino,

Si ritondetto, Si galantino.

Che bei balletti, Che bei Scherzetti,

Che bei risetti Vogliamo far.

Non vedo l'ora Non posso star.

(parte.)

Gian. Ora sì posso dire

D'essere fin agli occhi innamorato.

Lasciarla avea giurato,

E a cascar tornai presto. Ah vita mia,

Sono nelle tue mani. Abbi pietà.

Non mi dar gelosia per carità.

(parte.)

Scena

Jens. Giv mig ikke fortvivlet.

Ros. Jeg elsker dig saa højt, at jeg, ret strax for din skyld, bliver taabelig. Kære.

Jens. Min Allerkiereste.

Ros. Freden er sluttet.

(med Lyftighed.)

Jens. Naar skal den Dag komme, at jeg uden Undseelse kan nyde dig.

Ros. Snart, dersom Himlen vil.

Jeg har altid elsket dig; Jeg elsker dig nu mere end nogen Lid. At din Skale, du veed det, og vil komme mig til at hande;

At velsignet være dette saa runde og saa yndige lille Ansigt. Hvilke deylige Danse, hvilke deylige Lyftigheder og Giekkier vil vi giøre. Jeg længes ret, og kan ikke oppebte Timen.

(gaaer bort.)

Jens. Ja nu kan jeg ret sige at være forelsket, lige op til Dynene. Jeg havde føret paa at forlade hende, og vendte saa hastig om igien til at falde. At mit Liv, jeg er i dine Hænder. Hav Medlidhed. Giv mig ingen Mistanke, for Himlens Skyld.

(gaaer bort.)

Scena VII.

Bernardo e Tita, poi Angiolina.

Tit. Mastro Bernaado, che dite di quella Contessa ifpirata?

Bern. A me pare una matta indiavolata.

Non la vuò più servire:

Mi fà perder il tempo ed impazzire.

Tit. Dove andate, Angiolina.

(incontrandola.)

Ang. Alla Contessa,

Che hâ un debito con me già da gran tempo.

Bern. Oh risparmiate i passi.

Noi veniamo or di là, pareva impazzata.

Ang. Per qual cagion?

Tit. Sò tutto: è innamorata.

Ang. Di chi.

Tit. Del Cameriere:

E hâ avuto Gelosia della Rosina.

Bern. Di mia figlia.

Tit. Di lei,

Bern. La mia Ragazza

Io sò che non è pazza.

Ang. Sì certo, la Rosina

Veramente è bonina:

Ma se il Padre sen vâ poco distante,

Introduce in sua casa il caro amante,

Bern.

Sybende Scene.

Bernhard og Baptist, derefter Engelke.

Bapt. Mester Bernhard, hvad siger I om denne bandsatte Comtesse?

Bern. Mig kommer hun for, som en besat Tosse.
Jeg vil ikke arbejde for hende mere: Hun kommer mig til at spilde Tiden og blive gal.

Bapt. Hvor gaaer I hen, Engelke?

(modsende hende.)

Eng. Til Comtessen, som jeg har nogle Penge til gode hos, for lang Tid siden.

Bern. Aa spar den Gang. Vi kommer nu nyeltig derfra, hun lod til at være gal.

Eng. Af hvad Alrsag?

Bapt. Jeg veed Alting: Hun er forelsket.

Eng. I hvem?

Bapt. I Kammertieneren: Og hun er blevet jaloux over Rosine.

Bern. Over min Datter.

Bapt. Over hende.

Bern. Jeg veed at min Datter er ingen Gick.

Eng. Ja vist, Rosine er i Sandhed en got lille Pige: Men dersom hendes Fader gaaer lidet bort af Beyen, soer hun den fiere Liebhaber ind i Huuset,

Bern.

Bern. Chi ?

Ang. Giannino.

Bern. Da lei ?

Ang. L'hò veduto testè cogli occhi miei.

Bern. Cospetto ! Cospettone !

Voglio precipitare.

Tit. Mi promettete,

Se Giannin l'abbandonna,

Che Rosa farà mia ?

Bern. Sì, per dispetto

Per odio di colui, ve lo prometto.

Ang. Briccone; m'avea promesso,

E per lei mi hà mancato.

Tit. E che sì, che il vedete a voi tornato ?

(all' Angiolina.)

Ang. Volesse il Ciel.

Tit. Lasciate operare a chi sà. Lo condurremo

Assieme all'osteria,

E faremo ch'ei beva in allegria.

Poi farò che rinnunzi la Rosina,

E mantenga la fede all' Angiolina.

Bern. Ci sarete anche voi.

Ang. Le pare mie

Non vanno all'osteria.

Bern. Basta che vi troviate

Di là poco lontana.

Tit.

Bern. Hvem?

Eng. Lille Jens.

Bern. Til hende?

Eng. Jeg har seet ham nyligen med mine Øyne.

Bern. Hillemeend! For en Ulykke! Jeg vil sætte
Stuen paa Loftet.

Bapt. Lover I mig, at Rosine skal blive min, der-
som Jens forlader hende?

Bern. Ja til Trods og Fortrydelse for den Karl,
lover jeg eder det.

Eng. Den Skielm; han havde givet mig sit
Loft, og for hendes Skyld har han feylet.

Bapt. Alaa, Ja, I vil see ham vende om til eder
igien?

(til Engelke.)

Eng. Himlen give det.

Bapt. Lad den sætte Zingen i Verk som for-
staaer det. Vi vil med hinanden føre ham i
et Verthuus, og mage det saa, at han drifker
lystig. Siden vil jeg giøre at han frasiger
sig Rosine, og holder Engelke sin Troe.

Bern. I maae ogsaa være der.

Eng. Mine Liige gaaer ikke i Verthuus.

Bern. Det kan være nok, at I opholder jer i
Nærværelsen.

Bapt.

Tit. Andremo all'osteria della fontana.

Se sapeste che bestia ch'io sono,
 Quando voglio nessun me la fa.
 La natura mi diè questo dono,
 E vedrete la mia abilità.
 Sò sdegnarmi col labbro ridente,
 Quando voglio, divengo furente.
 Qualche Donna, che finger non sà,
 Venga a scuola, da me imparerà.

(parte.)

Scena VIII.

Angiolina e Bernardo.

Ang. Non euro d'imparar si gran virtù,
 La mia Sincerità stimo assai più.

Bern. Siete dunque sincera?

Ang. E me ne vanto.

Bern. Affè siete un incanto.

Se vent'anni di meno

Avessi sulle spalle - - - Mà sentite:

E ver, ch'i son vecchietto;

Ma il core tutta via mi brilla in petto.

(parte.)

Ang. Mi preme il mio Giannin. Mà quando mai
 Non l'avessi d'aver, se hò da cambiare,
 Non mi vuò con un vecchio accompagnare.

Lo

Bapt. Lad os gaae til Vertshuset: i Bilden.

Dersom I vidste hvilket Dyr jeg er, naar jeg vil, skal ingen faae Bugt med mig. Naturen har givet mig denne Gave, og I skal see min Færdighed. Jeg kand giøre mig vred med en leende Mund; naar jeg vil, bliver jeg ræsende. Hvilket Fruentimmer der ikke veed at forstille sig, kan komme i Skole og lære hos mig.

(gaaer bort.)

Ottende Scene.

Engelke og Bernhard.

Eng. Jeg skiotter ikke om at lære saa store Øyder; Min Oprigtighed agter jeg meget mere.

Bern. Er I da oprigtig?

Eng. Jeg roser mig deraf.

Bern. I er i Sandhed fortryllende. Dersom jeg havde tide Alar paa Bogen - - - men hør: Det er sandt at jeg er lidt til Alars; men dog alligevel glimrer mit Hjerte aldeles i mit Bryst.

(gaaer bort.)

Eng. Det ligget mig Magt paa at faae min lille Jens. Men dersom jeg vel ikke skulle faae ham, og jeg skulle forandre mig, vil jeg ikke gifte mig med en gammel Mand.

Jeg

Lo voglio Giovinetto,
 Lo voglio galantino,
 E vò che sia bellino,
 E che mi porti amor.

Se povero, non preme:
 Non curo di richezza.
 Mi basta la bellezza,
 Che mi consoli il cor.

(parte.)

Scena IX.

*Cortile che introduce ad un osteria con tavola
 e Panca ad uso de' Bevitori.*

*Tita allegro del vino, Bernardo rosso in viso,
 e Giannino mestio e sfordito.*

Tit. Vieni, vieni, Giannin, non farà nulla.
 Qui all' aria si respira.

Gian. Ahi là testa mi gira,

Bern. Beviamo allegramente.

Gian. Io non ne posso più.

Bern. Povera Gioventù! bevuto hò pure
 Più di Tita e Giannino,
 E sono lesto come un Palladino.

(traballando.)

Tit. Giannino così è,
 Come, ch'io ti diceva,

Rosina

Jeg vil have en som er ung, jeg vil have
en som er artig, og jeg vil at han
skal være smuk, og bære Kierlighed
til mig.

Om han er fattig, det saae ikke Magt paa:
Jeg agter ikke om Rigdom. Skion-
hed er mig nok, som husvader mit
Hierte.

(gaaer bort.)

Niende Scene.

En Sorgaard til et Vertshuus, med Bord
og Benk for Giesterne.

Baptist lyftig af Viinen, Bernhard rød i Ansigtet,
og Jens bedrøvet og forvirret.

Bapt. Kom, kom lille Jens, det vil intet sige: her
i Lusten kan man puste og drage sin Aande.

Jens. Af mit Hoved løber rundt.

Bern. Lad os drikke lyftig.

Jens. Jeg kan ikke mere.

Bern. Stakkels Ungdom! Jeg har dog drukket mere
end Baptist og lille Jens, og jeg er saa let og
frisk, som en Kiempe.

(ravende.)

Bapt. Jens, det er saaledes som jeg sagde dig,
afstaae hende med det Gode, hvis ikke, for

Rosina è cosa mia:
 Cedila colle buone,
 Quando nò, cospettone.
 Cedila per tuo bene.

Gian. Sì, te la cederò. (Finger conviene.)

Bern. Bravo.

Tit. Viva Giannino.

Bern. E' un Galant'uomo.

Tit. E' un amico di cor.

Bern. Ti vorrò bene.

Tit. Sarai compagno mio.

Bern. La mano.

Tit. Un bacio a me.

(lo assaltano con finezze caricate.)

Bern. Vò un bacio anch' io.

Gian. (Son stordito, non sò dove mi sia.)

Bern. Adesso ci vorrebbe una donnetta:

Parmi d'esser tornato di vent' anni.

(traballando.)

Tit. Zitto, vedo venir.

Bern. Sì l'Angiolina.

Gian. Vado via.

Tit. Resta qui,

(a Giannino.)

Bern. Vieni Carina.

(verso la Scena.)

Scena

en Ulykke. Afstaae hende for dit eget Beste.

Jens. Ja, jeg vil afstaae dig hende. (Jeg maae forstille mig.)

Bern. Det er brav.

Bapt. Vivat Jens.

Bern. Det er en ærlig Mand.

Bapt. Det er en hiertens Ven.

Bern. Jeg holder af dig.

Bapt. Du skal være min Camerat.

Bern. Gio mig din Haand.

Bapt. Mig et Rys.

(De ansalder ham med latterlige Complimenter.)

Bern. Jeg vil ogsaa have et Rys.

Jens. (Jeg er forvirret, og veed ikke hvor jeg er.)

Bern. Nu skulle jeg have en lille Pige: mig synes jeg er blevet ung igien paa tive Aar.

(ravende.)

Bapt. Tys, jeg seer komme.

Bern. Ja, Engelke.

Jens. Jeg gaaer bort.

Bapt. Bliv her.

Bern. Kom lille Fiere.

(til Siden af Skuepladsen.)

Scena X.

*Angiolina e detti.**Ang.* Eccomi. Chi mi chiama?*Tit.* Giannino è che ti bra ma.*Gian.* Non è vero.*Bern.* Vieni vieni, cor mio:

Se nessuno ti vuol, ti prendo io.

Ang. Voi non mi commodate.*Tit.* Il Pazzo non mi fate:

Che cospetto di Bacco - - -

(a Bernardo.)

Bern. Di Bacco, e di Tabacco,

Di voi non hò paura:

Voglio far ancor io la mi figura.

(vuol prendere per la mano Angiolina e va
al solito traballando.)

L'Angiolina è cosa mia;

E voi altri andate via:

Che la vò tutta per me.

Ang. Jo non sò di voi che fare.

(a Bernardo.)

Tit. E tu dei lasciarla stare.

(a Bernardo.)

Ang. Jo Giannino vò per me.*Gian.* Bella mia, non son per te.

Ros.

Tiende Scene.

Engelke og de forrige.

Eng. See her er jeg. Hjem kalder paa mig?

Bapt. Det er Jens som vil tale med dig.

Jens. Det er ikke sandt.

Bern. Kom, kom, min Hjerte: dersom ingen vil have dig, da tager jeg dig.

Eng. I skiffer eder ikke for mig.

Bapt. Gior mig ikke gal: Thi hillemænd ved Bacco = = =

(til Bernhard.)

Bern. Ved Baccus eller Tobak, for jer er jeg ikke bange: Jeg vil ogsaa gisre min Figure.

(vil tage Engelke ved Haanden, og gaaer som sædvanlig og raver.)

Engelke hører mig til; og I kand gaae jer Ven; thi jeg vil have hende allene for mig.

Eng. Jeg veed ikke hvad jeg skulle giøre med jer.

(til Bernhard.)

Bapt. Og du skal lade hende være.

(til Bernhard.)

Eng. Jeg vil have lille Jens for mig.

Jens. Min Smukke, jeg er ikke for dig.

Rof. Ah Briccone, all' osteria.
 Colle Donne in compagnia?
 Tu l'avrai da far con me.

(a Giannino.)

Gian. Con tuo Padre son venuto.
 (a Rosina.)

Rof. Bell' esempio, che gli date.
 (a Bernardo.)

Tit. Mà Giannino ti hà ceduto;
 Mà tu devi sposar me.

Rof. Non lo credo.

Gian. Non è vero.

Bern. T'hà ceduto, così è.
 (a Rosina.)

Rof. Traditore, disgraziato,
 Mentitore, scelerato,
 Senza legge, e senza fè.

Gian. Ah Rosina.

Rof. Disgraziato.

Gian. Gioja bella.

Rof. Scellerato.

Gian. Vieni o cara, vien da me.

Rof. Senza legge, e senza fè.

(in Atto di partire.)

Gian. Mi vien male.

(Si getta sulla banca.)

Rof.

Ros. *Af dit Skarn, paa Vertshuset i Compagnie med Fruentimerne? Du skal have med mig at bestille.*

(til Jens.)

Jens. *Jeg er gaaet med din Fader.*

(til Rosine.)

Ros. *Et smukt Exempel I giver ham.*

(til Bernhard.)

Bapt. *Men Jens har afstaet dig; og du skal ægte mig.*

Ros. *Jeg troer det ikke.*

Jens. *Det er ikke sandt.*

Bern. *Han har afstaet dig, det er saaledes i sig selv.*

(til Rosine.)

Ros. *Førreder, Skamlose,
Løgner, Skielm,
Uden Love og uden Troe.*

Jens. *Af Rosine.*

Ros. *Uforstammede.*

Jens. *Deylige Skat.*

Ros. *Skarnagtige.*

Jens. *Kom o kiere, kom til mig.*

Ros. *Uden Love, og uden Troe.*

(i det hun vil gaae bort.)

Jens. *Jeg faaer ondt.*

(faaer sig paa Benken.)

Rof. Cos' è stato?

(*s'acosta a lui.*)

Gian. Deh soccorri il tuo Giannino.

Bern.)

Tit.) a 3. Ha bevuto, il poverino:

Ang.) Altro male nò non c'è.

Rof. Voglio ajutarti:

Mà non lo meriti.

Dovrei lasciarti

Precipitar.

(*Gli dà dell' acqua odorosa e gli asciuga il volto*)

Bern.)

Tit.) a 3. Caritatevole

Ang.) Gli porgi aita.

Ma poi le dita

Ti puoi lecar.

Gian. Idol mio! son rinvenuto:

Ti ringrazio dell' ajuto.

Benedetta, vita mia,

Sempre sia la tua pietà.

Rof. Ah Briccone, all' Osteria,

Colle Donne in compagnia.

Nò, di te non hò pietà.

Bern.)

Tit.) a 3. Brava, brava in verità.

Ang.)

Tit.

Ros. Hvad er hendet.

(nærmer sig til ham.)

Jens. Af kom din lille Jens til Hielp.

Bern.

Bapt.

Eng.

) a 3. Han har drukket, den lille
Stakkel: anden Sygdom
er det ikke.

Ros. Jeg vil hielpe dig; men du fortie-
ner det ikke. Jeg burde overlade
dig til din egen Fordervelse.

(giver ham lugtende Vand og torref-
hans Ansigt.)

Bern.

Bapt.

Eng.

) a 3. Ræk ham kierligen Hielp.
Men siden kan du sliske
Fingrene.

Jens. Min Skat! Jeg er kommen til
mig selv igien: Jeg takker dig for
Hielpen. Belsignet være altid din
Medlidenhed, min Skat.

Ros. Af dit Skarn; paa Vertshuset i
Selskab med Fruentimmerne. Nej
jeg har ingen Medlidenhed med dig.

Bern.

Bapt.

Eng.

) a 3. Brav, Brav i Sandhed.

ATTO II.

Tit. L'Angiolina hà da sposare.

Ang. Mi hà la fè da mantenere.

Bern. L'Angiolina vò per me.

Gian. Senti, senti.

(*a Rosina.*)

Ros. Che cos' è?

Tit. Vecchio pazzo riimbambito.

Bern. Temerario, disgraziato.

(*a Tita.*)

Tit. Oh cospetto! ad un par mio?

Ammazzare lo voglio io.

(*pone mano ad un arma.*)

Bern. Vieni avanti.

(*mette mano anch' esso.*)

Gian.)

Ang.)a 3. Ajuto, Gente.

Ros.)

Tit. Insolente.

(*si vogliono offendere, e sono tenuti.*)

Bern. Prepotente.

Gian. Gente ajuto, in carità.

(*vengono Camerieri dell' Osteria con bastoni a dividerli.*)

Tit. Hai ragione, ci vedremo.

Bern. Hai ragion, ci troveremo.

Gian.)

Ros.)a 3. Pace, pace, per pietà.

Ang.)

Tit. Farò pace se Rosina

Commandarmelo vorrà.

Bern.

- Bapt. Han skal ægte Engelke.
 Eng. Han skal holde mig sin Troe.
 Bern. Engelke vil jeg have for mig.
 Jens. Hør hør.
(til Rosine.)
- Ros. Hvad er det?
 Bapt. Gamle Giek som er blevet til Barn igien.
 Bern. Dumdristige, Uforstammeude.
(til Baptist.)
- Bapt. Aa Hillemænd! Til en af mine
 Liige? Jeg vil slae ham ihiel.
(Lægger Haanden paa et Værge.)
- Bern. Kom frem.
(Lægger ogsaa Haand.)
- Jens.)
 Eng.) a 3. Gevalt, Folk.
 Ros.)
 Bapt. Uforstammeude.
(De vil løbe paa hinanden og holdes tilbage.)
- Bern. Boldsomme.
 Jens. Folk, Gevalt, for Himlens Skyld.
(Tjenere af Vertshuset kommer med Kieppe
 at stille dem ad.)
- Bapt. Du har Ret, vi vil tales ved.
 Bern. Du har Ret, vi vil finde hinanden.
 Jens.)
 Ros.) a 3. FredFred, for Himlens Skyld.
 Eng.)
- Bapt. Jeg vil giøre Fred, dersom Rosine
 vil besale mig det.
Bern.

Bern. Farò pace, se Angiolina.

Di bon cor mi pregherà.

Gian. Via parlate via pregiate
(a Ros. ed Angiol.)

Tutto al fin si aggiusterà.

Ros.) a 1. Pace, pace domandiamo;

Ang.) a 2. Di buon cor vi supplichiamo:
Ritornate in amistà.

Bern.) T'avrei punto le budelle:

Tit.) a 2. Mà per via di queste belle,
(accennando i bastoni.)

Pace, pace si farà.

Gian.)

Ros.) a 3. Tuto poi si aggiusterà.

Ang.)

Bern.) a 2. Che si beva postrar Diana!

(si versano da bere ambidue.)

E la pace all' artigiana,
Che si faccia come và.

Tutti:

Pace, pace, e non più guerra.

E' felice in sù la terra,

Chi nemico alcun non hà.

Viva, viva l'allegria :

E la buona compagnia

Pace, pace, e sanità.

Fine dell' Atto Secondo.

Atto

Bern. Jeg vil giøre Fred, dersom Engelke,
af et got Hierte, vil bede mig derom.

Jens. Fort tal Fort beed.

(til Rosine og Engelke.)

Alting skal omsider finde sig.

Ros. } a 2. Fred, Fred begierer vi; Af
Eng.) et got Hierte beder vi
eder: Kom igien i Ven-
skab med hinanden.

Bern. } a 2. Jeg skulle have stukket dine.
Bapt.) Indvolde igiennem: men
for disse Smukkes Skyld,
(vegende paa Kieppene.)
vil vi giøre Fred.

Jens. }
Ros.) a 3. Alting skal siden finde sig.
Eng.)

Bern. } a 2. Eh! vi vil drikke, ved Diana!
Bapt.) (de stikker begz. i til at drikke.)
Og giøre Fred, efter Hand-
verks Brug, som det hør
og bør.

Alle.

Fred, Fred, og ikke mere Krig. Den er
lykkelig paa Jorden, som ikke har
nogen Fiende.

Vivat vivat Lystighed: Og det gode Sel-
skab, Fred, Fred og Sundhed.

Ende paa den første Act.

Tredie

Atto Terzo.

Scena Prima.

*Anticamera.**Bernardo, ed il Cameriere, poi Angiolina.**Bern.* Si. dite alla Padrona,Che per la terza volta son venuto
Ad obbedirla, e renderle tributo.

(con ironia.)

Ang. Ehi galant'uomo, andate
Ad avvisar Madama,
Ch'io son qui per parlarle.

(parte il Cameriere.)

Bern. Compatite, Angiolina,
Se oggi fuor del dover qual cosa hò detto,
Allor ch'era dal vino un pò caldetto.*Ang.* Per me, vi compatisco.
Spiacemi che con Tita
Or sarete nemici.*Bern.* Passato è il vino, e siam tornati amici.*Ang.* E Giannino?*Bern.* Giannino,
Frattanto ch'io dormiva,
Con Rosina a parlar si divertiva.*Ang.* Che pensate di far?*Bern.* Non sò che dire;
Non vagliono minaccie,

Non

Tredie Act.

Første Scene.

Et Sorgemak.

Bernhard og Kammeretieneren, Derefter
Engelke.

Bern. Ja, siig til Fruen, at jeg nu den tredie gang
er kommen for at opvarre hende, og yde hende
min Pligt.

(med Spodshed.)

Eng. Hen, Galanthorne, gaae hen at melde for
Madamen, at jeg er her for at tale med hende.
(Kammeretieneren gaaer bort.)

Bern. Forlad, Engelke, om jeg har sagt noget mere
end jeg burde i Dag, da jeg var lidt hidsig af
Viinen.

Eng. Jeg for min Part tilgiver jer. Det giør
mig ellers ondt, at I nu skal være Uvenner med
Baptist.

Bern. Det er forbie med Viinen, og vi ere blevne
gode Venner igien.

Eng. Og lille Jens?

Bern. Jens imidlertid jeg sov, forlystede sig ved at
tale med Rosine.

Eng. Hvad tænker I at giøre.

Bern. Jeg veed ikke hvad jeg skal sige; der hielper
ingen Dradsler, der formgaar ingen Raad.
Dersoet

Non vagliono consigli.

Se lo vuole pigliar, che se lo pigli.

Ang. Ed io m' hò da acchetar?

Bern. Che far volete?

Sposeatevi con me:

Non sarete scontenta, il giuro affé.

Ang. Eh via, mastro Bernardo; Voi scherzate.

Bern. Come! Perche?

Ang. Se m'hò a rimaritare,

Lo vuò bello, robusto, in fede mia,

Giovane in circa il vuò dell' età mia.

Bern. Non son giovin, non son vecchio.

Bel lo vuoi, brutto non sono:

Per robusto, o mio tesoro,

Io son forte quanto un Toro.

Ang. Non vi vuò, Mastro Bernardo,

Non v'hò genio, via di quà.

Bern. Per ballare e star allegro,

Guarda, guarda, là là là;

Di più certo alcun non fà.

Fammi un vezzo in cortesia.

Ang. Signor bello, andate via.

Bern. Questa è troppa crudeltà.

Ang. Siete pazzo, in verità.

(parte seguita da Bernardo.)

Scena

Dersom hun vil tage ham, saa lad hende tage ham.

Eng. Og jeg skal give'mig tilfreds?

Bern. Hvad vil I giøre? Gif jer med mig: I skal ikke blive misfornøjet, det suør jeg paa min Troe.

Eng. En Snak, Mester Bernhard; I skiemter.

Bern. Hvorledes! hvorfor?

Eng. Dersom jeg skal gifte mig igien, vil jeg have en Mand som er smuk og stærk, paa min Troe, jeg vil have ham ung, omrent af min Alder.

Bern. Jeg er ikke ung, jeg er ikke gammel. Du vil have ham smuk, jeg er ikke hesslig: Hvad Kræfter angaaer, min Skat, da er jeg saa stærk som en Tyr.

Eng. Jeg vil ikke have eder, Mester Bernhard, jeg har ingen Lust til eder, gaf bort.

Bern. Til at danse og være lystig, see, see la la la; Ingen gjør visseligen mere. Giv mig et Øyekast, for Himlens Skyld.

Eng. Min Herre smukke, gaf bort.

Bern. Dette er alt for megen Grumhed.

Eng. Jer, i Sandhed, en Nar.

(gager bort, efterfulgt af Bernhard.)

Scena II.

Rosina tirando fuori a forza Giannino.

Ros. Fà a modo mio, Giannino,
Và tu prima di me dalla Contessa :
Contagli ben, che mi vorresti in sposa,
E che ti raccomandi a lei.

Gian. Tu credi,
Che quella tigna avara,
Chè gli operaj non vuol nemmen pagare,
Ti vorrà regalare ?

Ros. Appunto, a causa della sua avarizia,
Hò dovuto adescare il cameriere,
Per darle gelosia.

Gian. Povero me !
Me lo ricordo affè !
E per ciò ti lusinghi - - -

Ros. Aspetta. E quando
La Contessa saprà, ch' io hò un partito,
Sarà molto contenta, e immantinente - - -

Gian. Nò, nò Rosina, non ne farà niente.

Ros. Lasciami dire. Io poi gli parlerò.
Dirolle che non posso maritarmi,
Perche mi manca il mio bisogno, ed ella,
Per levarsi d'attorno ogni sospetto,
Mi darà ciò che bramo, io tel prometto.

Gian. Oh brava ! Cospetto ! Sei una Donna - -
(allegro.)

Cara

Aanden Scene.

Rosine trækende Jens ud med Magt.

Ros. Gior som jeg, lille Jens, gaae du forend mig til Comtessen: Fortel hende vel, at du vilde have mig til Brud, og at du recommenderer dig til hende.

Jens. Troer du at denne gnidiske Aaland! som ikke engang vil betale Haandverksfolk, hun skulle ville give dig Forærlinger?

Ros. Justement, for hendes Gierrigheds Skyld, har jeg maattet løkke Kammertieneren til at bide paa Kroen, for at giore hende jaloux.

Jens. Jeg Stakkel! Jeg erindrer mig det i Sandhed! Og dersor smigrer du dig = = =

Ros. Bie lidt. Og naar Comtessen saer at vide, at jeg har et Partie, skal hun være meget fornevret, og straxen = = =

Jens. Ney, ney Rosine, der vil ikke blive noget af.

Ros. Lad mig tale ud. Jeg vil siden tale med hende. Jeg vil sige hende at jeg ikke kand gifte mig fordi mig fattes det fornødne; og hun, for at skille sig af med al Mistanke, skal give mig det som jeg forlanger, Det lover jeg dig.

Jens. Ala brav! Hillemænd! Du er et Fruentimmer = = =

(lystig.)

ATTO III.

Cara la mia Rosina - - - (Ah non vorrei
 Che intanto il Cameriere - - -
 Basta, non vuò pensar - - -)

Ros. Animo: via.

Gian. Si - - - mà - - -

Ros. Presto Giannino,
 Può arrivare qualchedun.

Gian. Vado - - - Rosina - - -

(in atto di partire, poi torna.)
 Ma vieni poi. Sovvienti che Giannino
 Arde, abbruggia per te,
 E non può più aspettare.

Ros. Verrò presto, mio ben, non dubbitare.

Gian. Se potessi mostrarti il mio core,
 Lo vedresti di fuoco avvampar.
 Io mi sento per te a liquefar:
 Oh che pena! che tenero amor!
 (Cameriere, Briccone, insolente --
 Oh non voglio per ora delirar;
 A sposina mia carina, carina;
 Mà Giannino non fare penar.

(Il Cameriere - - -

Non vuò pensar - - -)

Sì, cara men vado:

Non farmi aspettar.

(parte.)

Ros.

Min kiere Rosine = = = (Af jeg vilde ikke at
Kammertieneren i midlertid = = = nok sagt, jeg
vil ikke tænke derpaa = = =)

Ros. Nu skif, assed.

Jens. Ja = = = Men = = =

Ros. Bær snart, lille Jens, der kunde komme
nogen.

Jens. Jeg gaaer = = = Rosine = = =

(i det han vil gaae bort, vender siden om.)

Men kom siden. Erindre dig at Jens brænder
og antændes for din Skyld, og han kan ikke
vente længer.

Ros. Jeg skal komme hastig, min Skat, tvivl ikke.

Jens. Dersom jeg kunde vise dig mit
Hjerte, skulde du see det blusse op
af Ild. Jeg finder at smelte bort
for din Skyld. Af hvilken Pine!
hvilken om Kierlighed! (Kammer-
tiener, den Skielm, uforstamme-
de = = Af, jeg vil nu ikke falde i Ra-
serie.) til min lille kiere, kiere Brud;
Men lad lille Jens ikke lide.

(Kammertieneren = = =

Jeg vil ikke tænke = = =

Ja kiere, jeg gaaer: Lad mig
ikke vente.

(gaaer bort.)

Ros. Il pover Giannino
 Scontento sen và;
 Mà spero che in breve
 Contento sarà.
 Quel buon regaletto
 Rosina l'avrà;
 Il core mi dice:
 Sì, sì tel darà.

(parte.)

Scena III.

Tita guardando intorno.

Non si vede nessuno.

Mi converrà aspettare. Gran miseria!
 Dopo aver faticato a lavorare,
 Non vogliono pagare.
 Mille volte si torna; e mille volte
 Vi scaccian quai Birbanti, e scimie stolte.
 Se me la fanno saltar! Corpo di Bacco - -
 Mà non voglio per or più far rumori;
 Voglio cambiar usanza, e vuò provarmi,
 Se con ciò posso coltivar Rosina.
 Vuò lasciar tutt' affatto
 Il gioco, l'osteria. Sì vuò lasciarla,
 La lascierò al cospetto - - -
 Brutta boccaccia! Vizio maledetto - - -

(si da colla mano sulla bocca e parte.)

Scena

Ros. Den stakkels lille Jens gaaer misfornoyet bort; men jeg haaber, at han inden kort Tiid, skal blive fornoyet.

Rosine skal bekomme denne gode Forcoering:
Hiertet tilsgier mig: Ja ja hun skal give dig den.

(gaaer bort.)

Tredie Scene.

Baptist seende omkring.

Man seer slet ingen. Jeg maa bie. Det er en stor Jammer! Efter at man har havt Umage med at arbeide, vil de ikke betale. Man kommer tusinde Gange igien; og tusinde Gange ja-ger de jer bort, som Skielmer og daarlige Aber. Dersom de kommer Galden til at løbe over hos mig! Saa for en Ulykke - - - men jeg vil nu ikke giøre mere Allarm: Jeg vil forandre Le-vennaade og forsøge, om jeg dermed kan tiene Rosine. Jeg vil forlade Spil og Bertshuse. Ja jeg vil forlade det, jeg vil forlade det, om det var Dievels - - - den hesslige Mund! Den forbandede Lyde - - -

(han slaaer sig paa Munden og gaaer bort.)

Scena IV.

*Giardino.**Giannina impaziente.**Aspetta pure, aspetta,**E Rosina non vien! Meschino me!**Chi sà come anderà questa facenda.**Di rio timor, di gelosia, d'inganni**Oh quanta robba in testa m'è venuta.**Da che qui aspetto - - -*

Scena V.

*Rosina allegra, correndo con una borsa in mano,
e Giannino.**Ros. L'hò avuta! L'hò avuta!**Oh caro il mio Giannino.**Gian. Quanta Rosina?**Ros. Cento scudi.**Gian. Oh le mie viscere care!**Or potiam maritarci,**Ros. Si mio caro.**Gian. La mano - - -**Ros. Ecco la man.**(chiedendo la destra a Rosina.)**Gian. Sposa.**Ros. Marito.**Gian.*

Fierde Scene.

En Gave.

Jens utaalmodig.

Bie funs, bie. Og Rosine kommer ikke! Jeg
Stympet! Hvo veed hvorledes denne Sag
vil løbe af. Af hoor mi get Esyerie er der
kommen mig i Hovedet, af lumpen Frygt,
Mistanke, Bedragerier. Siden jeg har viet
her = = =

Semte Scene.

Rosine lystig, løbende med en Pung i Haanden,
og Jens.

Ros. Jeg har faaet det! Jeg har faaet den! Af
min fiere lille Jens.

Jens. Hvormeget Rosine?

Ros. Hundrede Rixdaler.

Jens. Af allerkiereste Deel af mit Hierde! Nu kan
vi gifte os tilsammen.

Ros. Ja, min fiere.

Jens. Giv mig Haand = = =

(forlangende Haand af Rosine.)

Ros. See der er min Haand.

Jens. Kone.

Ros. Mand.

Gian. E che dirà tuo Padre?

Ros. Sarà contento: Ei già non pensa ad altro
Che ad Angiolina, e credo che fra poco
Farà anch' ei la partita a questo gioco.

Gian. Ehi, da qui i cento scudi.

Ros. Signor nò.

Gian. Må cosa ne vuoi far?

Ros. Li spenderò.

Gian. Tocca a me.

Ros. Non Signore.

Gian. Voglio esser io il Padrone.

Ros. Tu non sei buon da nulla.

Gian. Tu sei la gran dottora.

Ros. (Principiamo a buon ora.)

Gian. (Povero me, s'io cedo.)

Ros. Oh via facciam così: questi denari
Dividiamoli adesso per metà;
E ogn' uno a modo suo li spenderà.

Gian. Via, per or mi contento.

Ros. Almeno il primo di viviamo in pace.

Gian. Sì, d'aver taroccato mi dispiace.

Tu lo sai, che ti vuò bene,
Che tu sei la gioia mia;
Prego il Ciel, che non ci sia
Da pentirsi e da gridar,

Ros.

Jens. Og hvad vil din Fader sige?

Ros. Han skal være fornøjet. Han tænker alts ikke paa andet end paa Engelke, og jeg troer at han ogsaa inden fort Ejj, vil giøre et Partie med i dette Spil.

Jens. Hey! giv her de hundrede Nixdaler.

Ros. Men min Herre,

Jens. Men hvad vil du giøre med dem?

Ros. Jeg vil give dem ud.

Jens. Det kommer mig til.

Ros. Men min Herre.

Jens. Jeg vil være Herre, jeg.

Ros. Du duer ikke til noget.

Jens. Du er en stor Doctorinde.

Ros. (Vi begynder tiligen.)

Jens. (Jeg bliver en Stakkel, om jeg giver efter.)

Ros. Al nu, lad os giøre saaledes; disse Penge vil vi da dele lige imellem os, og enhver skal give ud, efter sit eget Hoved.

Jens. Lad gaae, nu er jeg fornøjet.

Ros. Lad os, i det mindste den første Dag, leve i Fred.

Jens. Ja, det gør mig ondt at vi har været ueenige.

Du ved det, at jeg vil dig vel, og at du er min Skat: Jeg beder Himme-
len at vi ikke maae have Aarsag til Fortrydelse og Ueenighed.

Ros.

Rof. Nò, mio caro, non conviene
Far l'amore, come i gatti:
Non son questi i nostri patti.
Sempre in pace sì hà da star.

a 2. E' pur bello il matrimonio,
Se non v'entra quel Demonio,
Che fà i Sposi delirar.

Gian. La mia parte del denaro - - -
(chiede la borsa.)

Rof. Sì mio Caro, tu l'avrai.

Gian. In che cosa spenderai
La porzion che tocca a te?

Rof. Lascia, lascia far a me.

Vò comprare dei merletti,
Delle Cuffie, e dei fioretti.
Un vestito ben guarnito,
Colla coda a tutta moda,
E del Zucchero, e Caffè!
Lascia lascia far a me.

Gian. Pane, pane, e non merletti,
Pane e vino, e non fioretti.
A una povera ragazza
Non conviene il far la pazza.
Te lo dico: bada a te.
Pane, pane, e non Caffè!

Rof.

Ros. Ney, min kiere, det sonimer sig ikke at elste som Kattene. Dette er ikke vores Accord. Man maae altid leve i Fred.

a 2. Egteskab er dog deylig, naer den Dievel ikke kommer imellem, som gør Mand og Kone rasende.

Jens. Min Part af Pengene - - -

Ros. Ja min kiere, du skal saae den:

Jens. Hvortil vil du bruge den Deel, som kommer dig til?

Ros. Lad mig, lad mig raade. Jeg vil kiope Kniplinger, Hoved-Tøj og Blomster; En Klædning som er smukt udshet, med Slæb efter den højest Mode, saavel som Sukker og Caffe! Lad mig, lad mig raade.

Jens. Brød, Brød, eg ikke Kniplinger; Brød og Vijn, men ikke Blomster. En stakkels fattig Bige sonimer det ikke at giore sig til en Giek. Jeg siger dig det: pas paa dig selv. Brød, Brød, og ikke Caffe!

Ros.

Ros. O povera me!

Che cosa farò?

La mia libertà

Perduta hò così.

Ang. Rimedio non c'è!

La voglio così.

Ros. L'hò fatta, l'hò fatta.

Gian. Mi pento, mi pento.

a 2. Che breve contento,

Che corto piacere!

Non s'ha da godere

La pace un sol dì.

Ros. Giannino.

Gian. Rosina.

Ros. Marito.

Gian. Consorte.

a 2. Se fino alla morte

Ci abbiamo da star,

Veleno nel seno

Non stiamo a covar.

Ros. Sì, prendi il danaro,

Fà quello che vuoi.

(gli dà la borsa.)

Gian. Non credermi avaro:

Cominanda, che puoi.

Ros.

Ros. Aa jeg Stakkel! Hvad skal jeg
giøre! Min Frihed har jeg saaledes
forloret.

Jens. Der er ingen Raad: Jeg vil saa-
ledes have det.

Ros. Jeg har giort det, jeg har giort det.

Jens. Jeg fortryder, jeg fortryder.

a 2. Hvilk'en fort Fornshelse, hvilk'en
fort Lyst! Man skal ikke nyde Fred
en eeneste Dag.

Ros. Lille Jens.

Jens. Lille Rose.

Ros. Mand.

Jens. Kone.

a 2. Dersom vi skal være sammen indtil
Doden, da lad os ikke føde Forgift,
i vort Bryst.

Ros. Ja, tag Pengene, glør hvad du
vil.

Jens. Tænk ikke jeg er en Snier: besaf,
hvad du kan.
(giver ham Pungen.)

Ros. Commando, che m'ami.

Gian. Il cor se lo brami,
E' tutto per te.

Ros. Sposino carino,
Sei tutto per me.

a 2. Il Dio d'amore,
Che ci ha legato,
Che ci ha involato
La libertà,
Il nostro seno
Consoli almeno
Colla bramata
Felicità.

(parte.)

Scena Ultima.

Tita, poi Bernardo e Angiolina, poi Rosina e Giannino.

Tit. Che diancine d'imbrogli
Ci sono in questa casa?
Vado su, vengo giù, nessun mi bada:
Meglio dunque farà, ch'io me ne vada.

Bern. Mastro Tita. Non sapete!
Ang. a 2. Noi ci siam sposati or ora,
E contento è il nostra cor.

Tit.

Ros. Jeg besaler, at du elsker mig.

Jens. Mit Hierge, dersom du forlanger det, hører altsammen dig til.

Ros. Lille kiere Brudgom, du hører altsammen mig til.

a 2. Den Kierligheds Gud, som har bundet os, og som har betaget os Friheden, trøste, i det mindste, vores Hierge, med den forsøgte Lyk-salighed.

(gaaer bort.)

Sidste Scene.

Baptist, derefter Bernhard og Engelke, siden Rosine og Jens.

Bapt. Hvad Pøkker er her for en Forvirring i dette Huus? Jeg gaaer op, jeg kommer ned, ingen agter mig: Det bliver derfore bedre, at jeg gaaer min Ven.

Bern. } a 2. Eng. } Mester Baptist. Deed ikke! Vi har nu nyeligen forlovet os, og være fornøyede af Hiertet.

Tit. Buon prò faccia al vecchiarello;
Viva viva il Dio d'amor.

Rof. }
Gian. } a 2. Mastro Tita, finalmente
Chiama qui marito e moglie,
E contento è il genitor.

Tit. Cospettone - - - mà non voglio
Più gridare e far rumor,
Viva viva il Dio d'amor.

Tutti:

Viva viva il Dio d'amore,
Che consola i petti umani,
E nel cor degli artigiani
E' più schietto ed è miglior.

Fine del Dramma.

La Poesia è del celebre Dottore e Avvocato Veneziano
Sigri, Carlo Goldoui, Poeta di S. A. R. Il Serenissi-
mo Infante di Spagna Don Filippo, Duca di Par-
ma, Piacenza Guastalla &c.

Bapt. Velbekom den gamle: vivat vivat
Kierligheds Gud.

Ros.   } a 2. Mester Baptist, endeli-
Jens.   } gen kalder jeg her Mand
            og Kone, og min Fader
            er fornøjet.

Bapt. For en Usylke . . . men jeg vil
ikke mere skrige og giøre Allarm.
Vivat, vivat Kierligheds Gud.

Alle.

Vivat, vivat den Kierligheds Gud, som
glæder Menneskets Hierter; thi hos
Haandverksfolk er den eensoldigst
og best.

Ende paa Syngespillet.

Poesien er af den berømmelige Venetianiske Doctor Juris
Advocat Herr Carl Goldoni, Poet hos H. R. H.
den Durchlauchtigste Infant af Spanien Don Phi-
lip, Hertug til Parma, Piacenza, Guastalla &c.

卷之三

1960-000000

1880-1881 12 25 (3)

Digitized by Google

110 per cent. in 1911-1912 34.0

2018-01-10 10:59:00

the 2nd engine 2nd tank 2nd

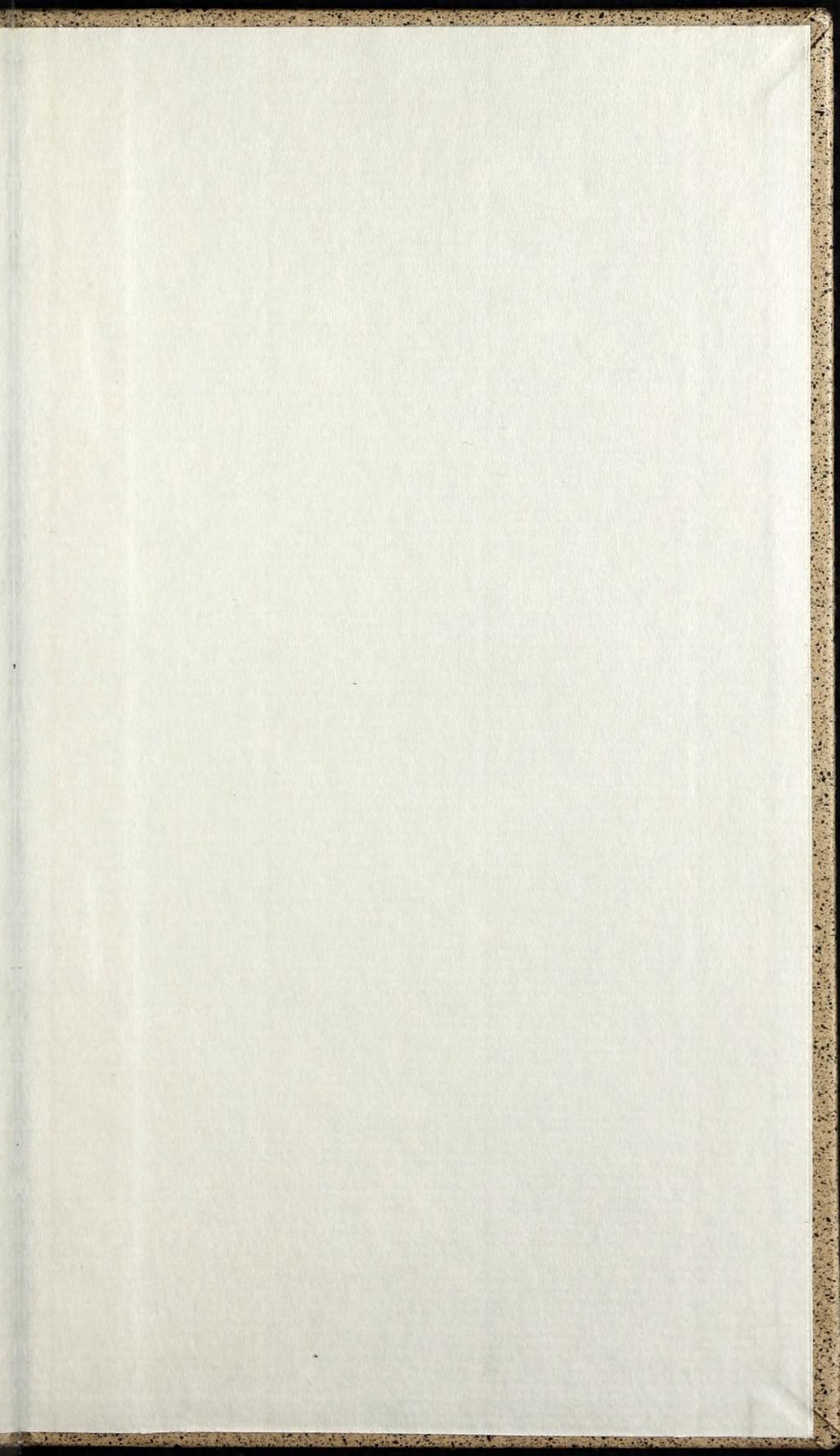
105
106

the first time he had seen the man before.

Digitized by srujanika@gmail.com

4684

Digitized by Google

Det kgl. Bibl. Bogb.

